

SÖKAREN

NR 6

1975

LÖSNUMMERPRIS 4:50 inkl. moms

SVALORNA I INDIEN

Av Dagny Arbman

"Föreningen Svalorna och Emmauskommuniteterna har aldrig åsyftat att bli stora världsomspännande organisationer. Ingen bestrider att de sistnämnda är nödvändiga om vi skall kunna hoppas på bättre förhållanden, fred, ordnat samarbete och dräglig materiell standard i en värld, där svält och nöd i en utsträckning som vi här i vårt svenska folkhem har svårt att göra oss en riktig föreställning om, sätter sin prägel på livet. Men vi tror också att det behövs personliga insatser, som enligt sakens natur måste ske i stillhet och genom personliga kontakter... Vi tror att kärleken likaväl som hatet har makt att sprida sig i ständigt fortgående kedjereaktioner."

Så skrev Svalornas hedersordförande Alf Ahlberg i föreningens Nyhetsblad år 1962, när de första tre svenska Indien-volontärerna skickades ut. Det var en sjuksköterska, en småskollärarinna och som projektledare en dalkarl som visste det mesta om virke och bygghus och om räkenskaper också, och om hur man blir vän med människor och får dem att vilja vara med i en gemenskap. De hade sin verksamhet i en hydda med palmbladstak i slumområdet Cherian Nagar vid stranden av Bengaliska viken i miljonstaden Madras norra utkant.

Emmaus-rörelsen, som Svalorna är en gren av, har "lumpsamlarprästen" Abbé Pierre som upphovsman. Hans erfarenheter bland utslagna människor i efterkrigsårens Frankrike lärde honom att det inte räcker att ge en människa något att leva

Att leva i slum. Foto taget från Swallows in India Centre av Paul Rimmerfors.

"Hela havet stormar" i lekskolan, Cherian Nagar. Foto Ove Axelsson.

Barn- och mödravårdskliniken i Cherian Nagar. Foto Dagny Arbman.

av, hon måste också ha något att leva för, få känna att hon behövs för andra. Och detta, menade han, borde kunna bära även arbetet i u-länderna.

Det var för att ge svensk ungdom möjlighet att efterkomma Abbé Pierres uppmaning till dem att satsa ett år eller ett par på arbete bland de fattigaste i u-länderna som Föreningen Svalorna bildades i början av år 1959. De första volontärerna skickades till slummen kring Lima i Peru. Under de följande åren bildades nationella grenar av Svalorna också i de övriga nordiska länderna.

"Kämpa först för och med dem som har det svårast" har blivit Em-

maus-rörelsens motto. Och fast den nu är spridd över alla världsdelar är det alltid ett arbete som på ett eller annat sätt går ut på hjälp till självhjälp för dem som har det svårast.

Under en rekognoseringsresa i Sydindien som jag gjorde för Svalornas räkning innan de första svenska volontärerna skickades ut, kom jag att möta Dora Scarlett, som sedan dess byggt upp det Seva Nilayam — tjänandets hem, som skildrats i Sökarens första nummer 1975. Det blev ett "igenkännande" — så besläktad med Svalornas var hennes syn på arbetet i u-land. En hel del samarbete blev det också i fortsatt-

ningen.

Två handlingslinjer tvinnas samman i Svalornas arbete, strävan att lindra nöd och kampen mot nödens orsaker. Ju djupare vår insikt blir om nödens orsaker, som har sina rötter i orättvisans strukturer, desto viktigare blir det att Svalorna, som liksom hela Emmaus-rörelsen inte har någon politisk eller religiös anknytning, inser att de bara har en anspråkslös förberedande uppgift. Det är folket självt som måste komma underfund med sina egna möjligheter att förbättra sin situation och påverka sitt eget samhälle.

Vad Svalorna kan göra på de platser där de arbetar är att försöka bryta fattigdomens onda cirkel genom

- undervisning
 - sjuk- och hälsovård, och i viss utsträckning
 - skapande av arbete och inkomstmöjligheter, samt att
 - stödja folkets och inte minst de ungas egna initiativ,
- allt för att människorna skall kunna ta sitt eget ansvar. Det är en växandets process som kräver tid och därför fordrar tålmod. Den invändning som möter här är att "rättvisan kan inte vänta".

Några siffror från slumrehabiliteringsprojektet Cherian Nagar kan ge en föreställning om att en sk punktsats i Indien kan ha en ganska vid omfattning.

Undervisningssektorn omfattar i dag:

- lekskola för 400 barn
- kvälls- och morgonskola, som ger stödundervisning för omkring 600 barn i grupper motsvarande folkskolans klasser
- teknisk träningsverkstad med 2-årsutbildning för pojkar i tonåren
- stipendiering av studiebegåvade barn som skickas till andra och bättre skolor än den kommunala folkskolan i området samt av ungdomar för olika slags yrkesutbildning.

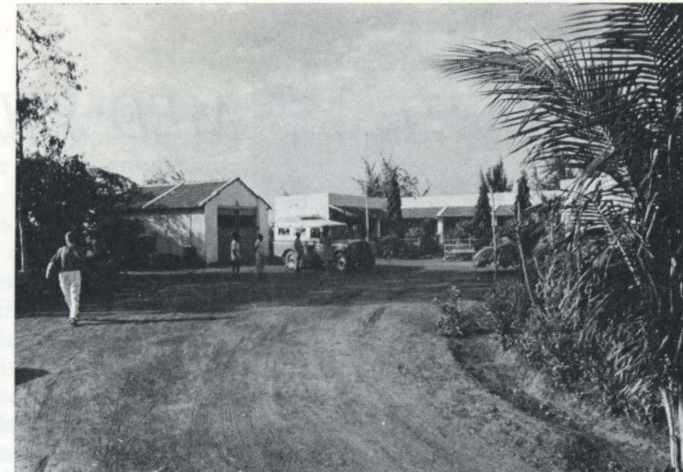
Sjuk- och hälsovårdens tyngdpunkt ligger på barn- och mödravård där också familjeplanering ingår, men man ger även tbc-behandling och tandvård. Minst ett par tusen familjer drar nytta av denna vård- och rådgivande verksamhet.

Verkstäderna, som omfattar batik, blocktryck, sömnad, virkning och träsnideri, sysselsätter ett 60-tal personer. En stor del av tillverkningsen säljs på export.

Vid den första utställningen i Madras av batikverkstadens alster,

Slätten vid Eri Ethir Vayil före ...

... och efter.

där figurativa väggbonader i en spontan och naivt dekorativ stil utgör det originellaste inslaget, skrev en indisk tidning: "Slummens kvinnor saknar inte talang. Om de bara får tillfälle och träning utvecklar de en skicklighet i handslöjd som på intet sätt är underlägsen bildade kvinnors (!). Ett litet steg på väg mot en ny syn på människovärdet.

En volontärs viktigaste uppgift är att göra sig själv obehövlig. Under de första åren i Indien leddes dock arbetet genomgående av utländska volontärer.

På nyåret 1965 skriver en av de svenska volontärerna: "Dagligen uppstår situationer som väcker frågan: hur långt ska vi gå med att styra och ställa för andra? Den svåra vägen, att inte alltid hjälpa direkt materiellt utan i stället väcka ansvarskänsla, peka på möjligheter, alternativ, måste beträddas. Gör vi folket mer och mer beroende av oss, har vi felat."

1965 blev en viktig milstolpe i och med att en gren av Svalorna, The Swallows in India, registrerades mitt under brinnandet krig mellan Indien och Pakistan. Men först 1970 blev Swallows in India administrativt självständigt i förhållande till moderorganisationerna Svalorna i Sverige och i Danmark, som dock fortfarande drar det tyngsta ekonomiska lasset. Den engelska organisationen Oxfam har emellertid under åtskilliga år givit avsevärda bidrag. Men först på de senaste par åren har bidrag i ökande utsträckning kommit också från indiskt håll.

Redan 1964 fick Svalorna en anhängan om utvecklingshjälp från den lilla fattiga harijan-byn Eri Ethir Vayil i Thaiyurs kommun några mil

söder om Madras. Först i juli 1966 kunde arbetet sättas i gång på de 20 tunnland mark som staten hade upplåtit för verksamheten, obruten hedmark beväxande med taggiga buskar. Den svenske projektledaren skriver: "De första bopålar, några bambustänger, spretar mot en blekblå kvällshimmel över slätten och Södra korset tänds tidigt över Eri Ethir Vayil-byn... Det mörknar fort, fler bybor dyker upp ur mörkret. En har ris med sig till vår kvällsmat, pratar medan vi äter. Och vi bjuder på té. Kontakten är god. Det känns rakt in."

På lång sikt var det myndigheternas önskan att här skulle växa fram ett mjölkproducerande jordbruk. Först nu efter nästan 9 år börjar mödorna med kreatursförfädlighet och experimentodlingar att verkligen bära frukt inom ramen för ett statligt program för mjölkkooperativ. Men 1970 påtalar en artikel i den indiska tidskriften The Indian Review hur "den gröna revolutionen" lämnar de jordlösa lantarbetarna och de små jordägarna utanför utvecklingen och talar med stor uppskattning om det arbete som utförs av volontärer i ett landsbygdsområde söder om Madras på ett opretentiöst sätt inom det fattigaste skiktet av lantbefolkningen. "Deras program är inte beroende av stora investeringar eller enorma mängder av utländska biståndsmedel. Det bygger helt på det individuella initiativet och utnyttjar i mesta möjliga mån det lokala kunnandet."

I Andhra Pradesh, i ett landsbygdsområde med spridda byar, ligger Swallows Hospital i byn Rajupeta. Det startades 1972 av Swallows in India i en rymlig byggnad

som ställts till förfogande av en indisk läkare — hans föräldrahem — och under ledning av helt indisk personal. En uppsökande verksamhet når ut till en krets av byar och ett program för spetsvård finansieras av Emmaus i Schweiz. Sjukvården är den första av de sociala insatser som planeras för området.

Även i trakten av Madras har ett par kliniker öppnats av Swallows in India under det senaste året.

Så fungerar Svalorna som en katalysator för insatser från olika håll. De pengar som Emmaus International skänkte för hjälp till de östbengaliska flyktinglägren i Indien under inbördeskriget i Östpakistan 1971 anförtroddes Swallows in India liksom också de medel som samlades in i Sverige och Finland för samma ändamål. Det blev upptakten till utvecklingsarbete i byar i Bangladesh. Verksamheten där har i stor utsträckning gått ut på att skaffa försörjningsmöjligheter för krigsänkor med barn och att bygga upp en skolundervisning, som mera realistiskt förbereder barnen för deras framtida tillvaro och uppgifter som samhällsmedborgare än det traditionella undervisningssystemet kan göra.

Abbé Pierre framhåller alltid att detta med att först hjälpa dem som har det svårast är den lag som all mänsklig samlevnad, allt fullvärdigt liv och all sann fred måste bygga på. Det har under de senaste åren kommit in ett nytt ord i vårt språkbruk som rätt bra svarar mot vad det är fråga om — livskvalitet — i motsats till standardhöjning, till egoistisk exploatering och till allt

Forts. på sidan 24

MIN KONTAKT MED SCIENTOLOGIN

I april 1973 kom jag av en händelse i kontakt med scientologikyrkan i Stockholm och genomgick där ett personlighetstest och en grundkurs i kommunikation. Jag fick alltså personlig kännedom om denna kyrka; dessutom har jag skaffat mig upplysningar om scientologin genom rörelsens tidskrifter, broschyrer och böcker. Min avsikt med denna artikel, som bygger på en tvåbetygsuppsats jag lagt fram vid docent Åke V. Ströms seminarium i religionshistoria och religionsfenomenologi vid Lunds universitet, är främst att berätta om kommunikationskursen och personlighetstestet. Däremot går jag inte in på den filosofi, eller åskådning, som scientologin har. Jag har en kritisk inställning men försöker ge en så saklig redovisning som möjligt.

L. Ron Hubbard

Scientologins grundare är amerikanen L. Ron Hubbard. Han föddes i Tilden, Nebraska, USA, 13 mars 1911 och var enda barnet till kommandören H. R. Hubbard och Dora May Hubbard. Eftersom faderns plikter förde familjen till Fjärran Östern, kom Hubbard att resa mycket i Asien, där hans intresse för människans mål och väsen väcktes. Senare studerade han vid George Washington-universitetet och Columbia College, där han tog examen i matematik och ingenjörsteknik. Han studerade även vid Princeton- och Sequoia-universitetet. Efter avslutade universitetsstudier ledde han expeditioner för att studera "primitiva" folkslag. Hubbard säger: "Jag har sett mycket mänskligt elände. Som mycket ung man genomkorsade jag Asien och såg de överbefolkade och underutvecklade ländernas lidande och misär... Och mitt ibland denna fattigdom och förnedring fann jag heliga platser där visdomen var stor, men omsorgsfullt gömd..."

1936 blev Hubbard medlem i Explorers Club i New York City, och samma år kom han till Hollywood

för att skriva ett filmmanuskript. Han har skrivit reseskildringar, westernromaner, science fiction och äventyrsberättelser. Vid krigsutbrottet blev han beordrad till Filipinerna men hemsändes rätt snart på grund av en krigsskada. Förlamad och blind vid slutet av kriget övergavs han av familj och vänner. Trots detta — eller kanske på grund av detta — återupptog han sina filosofiska studier, och genom sina upptäckter (som småningom utvecklades till scientologin) återhämtade han sig så fullständigt att han 1949 återigen klassificerades som fullt väpenförför.

Hubbard stod i spetsen för scientologirörelsen till 1966, då han överlät ledningen åt andra.

En ung kyrka

Scientologikyrkan grundades i USA 1954 och kom till Sverige 1969. Den finns nu representerad i flera svenska städer. Den förrättar bröllop, barndop och begravningar precis som de flesta andra kyrkor gör. Varje söndag samlas man till söndagsbetraktelse, vilket innebär att man tar upp och behandlar ett ämne inom scientologin (ett slags predikan) samt att man läser kyrkans trosbekännelse.

Ur bekännelsen är följande saxat: Vi i denna kyrka tror: Att alla människor har oomtvistlig rätt till sitt eget liv. Att alla människor har oomtvistlig rätt till sin själsliga hälsa. Att studier av det mänskliga sinnet och helandet av mentalt orsakade sjukdomar inte bör avskiljas från religionen eller medgivas i icke religiösa områden.

Att människan i grunden är god. Att endast anden (thetanen, "personen själv") kan rädda eller hela kroppen.

Hubbard säger att källorna till

den visdom och de kunskaper om människan som kyrkan äger kan "härledas ända tillbaka till Veda-böckerna, vilka troligen är cirka 10 000 år gamla, buddhismens skrifter, Lao Tze och andra kinesiska vishetslärare, de grekiska filosoferna, Bibeln, Torah, Koranen och de västerländska filosoferna". (Men enligt religionshistorikerna torde hela den vediska litteraturen ha tillkommit mellan 1500 och 800 f. Kr. De absolut äldsta delarna av vedalitteraturen skulle alltså vara cirka 3.500 år gamla. Hubbard har tagit fel på 6.500 år!)

Scientologin framträder med stora anspråk. Det görs mängder av uttalanden av denna typ: "Scientologin är den enda lösningen på det barbari som skulle leda till förlust av allt." — "Scientologin är ensam om sin förmåga att framgångsrikt avlägsna de psykosomatiska problem som den inriktas på." — "Scientologin är den enda kända vetenskap... som konsekvent förmår åstadkomma markanta och betydelsefulla ökningsar av intelligens och allmän förmåga."

Vad scientologin enligt Hubbard är och gör kan belysas med några citat från hans skrifter.

Scientologin är "en religiös filosofi och teknologi, som löser problemen med ande, liv och tanke", "en modern vetenskap om människan, livet och det fysiska universum. Den ger svar på frågor som: "Vem är jag? Varifrån kommer jag? Finns det något hädanefter? Vad är människan? Vad är universum? Scientologin gör människan **totalt fri**."

Scientologin sägs också vara: "resultatet av 50 000 års mänskligt tänkande", "politiskt och ideologiskt neutralt", "en precis och exakt vetenskap".

Scientologin "förbättrar människors hälsa, intel-

ligens, förmåga, beteende, duglighet och utseende", "återställer människors förmåga att bemästra tillstånd som förr ansågs hopplösa", "har slutfört det som tusentals universitet och institutioner till en kostnad av miljarder försökt att uppnå".

Scientologin skall rädda världen

I en av sina många artiklar skriver L. Ron Hubbard: "Om det inte sker en förbättring i människans civilisation som den i dag stapplar fram, kommer människan inte att finnas här så länge, och ingen av oss kommer att överleva. I dag balanserar vi... på undergångens rand. Det spelar ingen roll om den kommer med ett dramatiskt pang eller genom politisk omvälvning eller genom det sociala förfallets ruttenhet. Den kommer... Döden väntar. Han anmäls aldrig... Han väntar på var och en av oss och på mänskligheten. Ändå gör människan i dag inget effektivt för att hindra döden... Människan är sjuk och nationer har blivit galna... Såvida inte en stor och effektiv ansträngning görs för att hindra människans nedgång kommer denna planet att återgå till ofruktbar öken. Säkerligen, med sina bomber, sin rasism och sina omänskligheter försöker hon tillräckligt hårt... Vi scientologer är den enda grupp på jorden som har en användbar lösning... Inga påtryckningar från regeringar, inga kampanjer av de inkompetenta 'bortarna' som redan har misslyckats, inget hot om löje eller bestraffning får tillåtas hindra oss."

När Hubbard så självmedvetet säger att det finns "en användbar lösning", menar han kyrkans andliga vägledning, **auditering**, mot högre former av medvetenhet och frihet, som då också innebär ett närmande till Gud.

Auditering betyder "lyssnande", och den exakta definitionen är: "att ställa en fråga till en förklar (en person som genom en process — en serie frågor eller kommandon givna av en auditor — skall komma till större insikt om sig själv och livet)... ta emot svaret på frågan och ge den förklare en bekräftelse på svaret".

Auditörer är "de enda individer på denna planet, i detta universum, som kan göra människan fri".

Motsatsen till förklar (preclear) är alltså klar (clear). När en människa är "klar", är hon helt och hållet sig själv och har förmågan att fullfölja sina mål och grundföresat-

ser i livet.

En dyr religion

Scientologikyrkan finansieras genom bidrag och donationer, heter det. Men detta är inget annat än omskrivningar av ordet **avgift**. Att den del av kyrkans verksamhet som gäller auditering och utbildning i kyrkans akademier sker mot fastställda avgifter förklaras med att kyrkor "under alla tider haft som sed att belägga särskild hjälp med avgift. Det är också ett sedan årtusenden känt faktum att en människa som söker uppnå en ökad andlig medvetenhet och frihet måste offra någonting... för just den människan värdefullt... Vi har inom kyrkan valt pengar som ett sätt att bidra..."

Det är inga småsummor det rör sig om. Kommunikationskursen kostar 100:—. Det är enda kursen i den prisklassen. HQS-kursen kostar 1.000:—, 12,5 timmars auditering 1.500:—, 150 timmars auditering 12.000:—. Det finns kurspaket som kostar 8.000:—, 23.000:— och 45.000:—.

Den som blir medlem i rörelsen förbinder sig att följa "scientologikoden", som är en regelsamling, bestående av elva punkter. "Koden" är till för att skydda scientologin.

Som exempel på regler kan nämnas: 1. Att inte lyssna på eller göra förringande uttalanden till pressen, allmänheten eller förklara (preclear) rörande... våra professionella organisationer...

4. Att med fullaste kraft bestraffa var och en som för skadliga ändamål missbrukar eller förnedrar Scientologin.

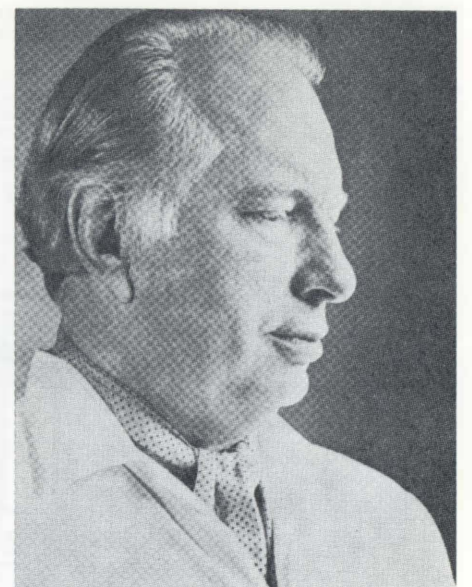
6. Att motverka förtal av Scientologin i pressen.

10. Att inte inlåta mig i opassande dispyter om Scientologi med människor som inte vet något om det.

E-metern

På många kurser (men inte kommunikationskursen) som kyrkan anordnar använder man sig av en s. k. E-meter. Det är ett instrument, som bara får innehas av pastorer och av dem som studerar till pastorer samt av andra seriöst studerande personer inom kyrkan. Det har till syfte att lokalisera "områden av andligt lidande" hos individen.

Hur är detta möjligt? Jo, man menar att människans kropp har ett visst motstånd, som varierar med hennes tankar. När en människa t. ex. tänker på något som är obe-

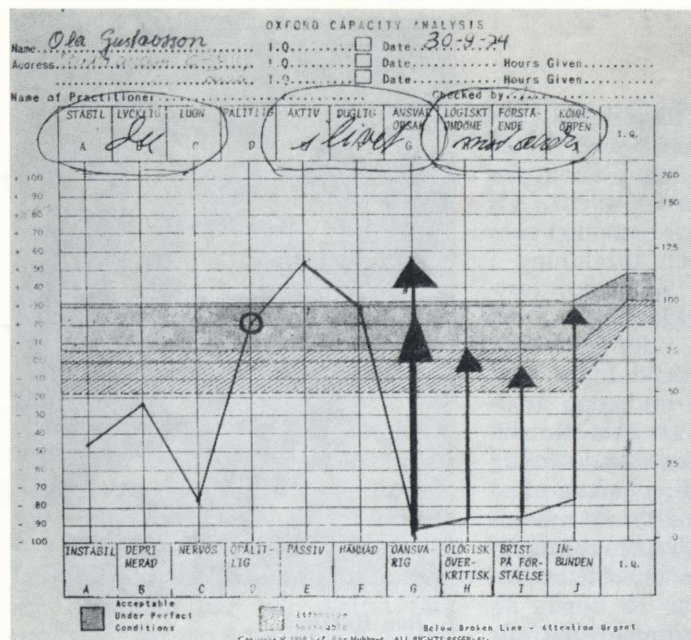
L. Ron Hubbard.

Foto ur "Tro och gärning inom Scientologikyrkan".

hagligt, stiger motståndet, och när hon känner sig lugn, avspänd och harmonisk, sjunker motståndet. Förändringar i sinnesstämningen, dvs det andliga tillståndet, påverkar människans motstånd. E-metern fungerar enligt principen Wheatstones brygga (lögndetektorns princip) och registrerar förändringar i en persons sinnesstämning. Instrumentet utträttar ingenting i sig, utan det visar att någonting händer. E-metern är konstruerad och utvecklad av Hubbard, och han säger att "försök av icke kvalificerade personer, läkare, vetenskapsmän, psykologer eller psykiatriker att skaffa sig en E-meter och använda den är förbjudet".

Testet

I sitt arbete att rekrytera medlemmar använder sig Scientologikyrkan bl. a. av ett test, som går under namnet "Oxfords personlighetstest". Detta test, som är gratis, består av 200 frågor, vilka avser att behandla tio olika personlighetsdrag hos människan. Det innebär 20 frågor på varje personlighetsdrag, dvs på 20 frågor får man fram om en människa är lugn, lycklig, nervös, deprimerad osv. Frågorna besvaras med "ja", "nej" eller "vet ej". På grundval av svaren på dessa frågor ritar man sedan upp en s. k. personlighetsgraf som skall ge en "klar och tydlig bild av ens starka och svaga sidor" samtidigt som det talar om hur mycket man utnyttjar sina

förmågor.

Diagrammet är vertikalt uppdelat på tre områden, "du", "i livet" och "mot andra" (se bilder ovan).

Man får genom personlighetsgrafen reda på hur man förhåller sig till sådana motsatser som stabil — instabil; lycklig — deprimerad; duglig — hämmad; logiskt omdöme — ologisk, överkritisk; förstående — brist på förståelse.

Det nedersta, vita fältet på grafen betecknar ett oacceptabelt tillstånd (attention urgent), det streckade fältet tillhör normaltillståndet, men bör uppmärksammas (attention desirable), det grå fältet betecknar det acceptabla tillståndet vid i övrigt bra förhållanden. Det översta vita fältet är det önskvärda tillståndet. Det är i detta fältets övre region som den "klare" befinner sig.

Min personlighetsgraf visar att jag ur scientologisk synpunkt är "abererad". De låga värdena är jag säkerligen inte ensam om att ha, ty om mina värden skilde sig exceptionellt från andras, så att andras i allmänhet låg avsevärt högre, vore det ju ingen mening med testet, vars uppgift måste vara att visa för dem som går igenom det hur illa därnär de är och hur stort behov de har av scientologins kurser, vilka förklaras ha lösningen på alla deras psykiska problem.

Pilarna på diagrammet (se bild!) gjordes sedan jag inte hållit med "diagramförklararen", när hon gick igenom diagrammet med mig. Utan att blinka höjde hon mitt värde på det ena personlighetsdraget efter det andra och förklarade det med att jag inte svarat "rätt" eller missuppfattat vissa frågor!

En månad senare gick jag åter igenom testet. Denna gång gav jag rakt motsatta svar på alla frågor. Om jag vid första testet svarat "nej" på frågan "Irriterar barn dig?", så svarade jag "ja" den andra gången. Ändå är det andra diagrammet mycket likt det första (om man bortser från pilarna och håller sig till de ursprungliga diagrammen)! (Se bild!) Enda undantaget är motsatserna "aktiv — passiv".

"Oxfords personlighetstest" är tydligen ingenting annat än ett smart försäljningstrick.

Kommunikationskursen

Grundkursen i kommunikation har till syfte att "förbättra individens förmåga att kommunicera" samt att åstadkomma en högre grad av effektivitet i liv och handling, att bättre förstå livet, att ge en större förståelse av sig själv och de människor man har omkring sig.

Kommunikationskursen sysslar bl. a. med förmågan att ställa en fråga till en för-klar om och om igen med exakt samma ordalydelse, oavsett hur många gånger frågan blivit besvarad; vidare förmågan att ge en bekräftelse med ett "bra" eller "OK" varje gång den för-klare utför ett kommando. Omvänt gäller att auditören skall ge en bekräftelse på den för-klares kommunikation. Proceduren innefattar även förmågan att handskas med situationer där den för-klare plötsligt ger sig iväg, med andra ord att kunna bemästra de mest skilda situationer.

Kursen är uppdelad i en rad träningsdrillar, som kort och gott kallas "TR".

Den första träningsdrillen har till

syfte att "träna en person att konfrontera en annan person". Första momentet består av att två personer sitter mitt emot varandra med slutna ögon. Man skall endast vara "närvarande", dvs sitta på stolen "här" och "nu". Sessionen varar cirka en halv till en timme. Under andra momentet ser man varandra i ögonen utan att blinka. Detta är en svår övning, eftersom ögonen svider och bara vill rinna. Drillen avslutas när personen ifråga kan se utan att blinka samtidigt som han känner sig "närvarande". Självt fick jag sitta en och en halv timme utan att blinka!

En s. k. succéberättelse angående denna drill kan låta på följande sätt: "Efter att ha tillämpat TR O mer medvetet har jag fått insikt om följande: Människor jag talar med lyssnar mer koncentrerat på var jag säger. När jag lyssnar på någon uppfattar och förstår jag honom lättare. Det förefaller mig som om människor omkring mig är lugnare, lättare att umgås med. Det är helt enkelt roligare att bara vara där."

Bullbaiting är namnet på en fristående övning. Den innebär att den för-klare sätts på en stol mitt emot en auditör eller en som redan gjort detta bullbaiting. Auditören skall nu försöka få den för-klare att skratta, prata, blinka, röra sig etc., med andra ord försöka "kasta den för-klare ur sadeln" genom att säga något roligt, dumt, fräckt, falskt etc. (Inte så sällan anspelar auditören på sex.) Varje gång den för-klare blinkar, skrattar etc., säger auditören "flank". Detta sägs mycket bestämt, vilket gör att det känns ganska olustigt varje gång auditören bjärt avbryter exempelvis ett skrat

hos den för-klare som han själv har frammanat. Bullbaitingen pågår tills den för-klare inte längre reagerar på auditörens tilltal eller gester.

En drill avser att träna en person att "nä fram med sin kommunikation till en annan person", varvid den för-klare sitter på en stol mitt emot auditören, som säger "start" och övningen börjar. Inom parentes sagt börjar alla drillar, men också varje moment av en drill, genom att auditören säger "start", och de avslutas med ordet "OK". Ur boken "Alice i underlandet" väljer den för-klare ut lämpliga meningar som han eller hon skall uttala med ett så naturligt tonfall som möjligt. Som förebild skall man ha nyhetsuppläsarna på TV, och här liksom vid de andra drillarna avbryter auditören det hela med ordet "flank" om någonting inte är tillfredsställande, och med ordet "OK", om man behärskar övningen.

Succéberättelse: "Efter TR 1 träningen har jag märkt en förbättring i att få fram mina yttranden mer direkt och med mindre ansträngning."

Under en annan drill är rollerna ombytta så att auditören läser ur Alice i underlandet, medan den för-klare lyssnar och ger bekräftelse på att han eller hon uppfattat vad auditören sagt. Syftet är att träna en person att "lyssna och ge bekräftelse på en kommunikation från en annan person".

Succéberättelse: "Jag har märkt att när jag använder bekräftelser i kommunikationen med mina medmänniskor, så flyter den mycket lättare. Förståelsen ökar när den person som talar med mig ser att jag verkligen förstått vad han har sagt."

En drill "tränar en person att få sin fråga besvarad och utvecklar förmågan att fullborda sin kommunikation". Liksom vid de föregående drillarna sitter auditören och den för-klare mitt emot varandra. Om och om igen ställer den för-klare frågan "Simmar fiskar?". Bara vid auditörens "ja" eller "nej", säger den för-klare "bra". Om auditören inte svarar eller säger någonting som inte alls har med frågan att göra, upprepar den för-klare frågan ända tills den blivit besvarad. Följande konversation kan utspinna sig. För-klar: Simmar fiskar?

Auditör: Nej.

F: Bra. Simmar fiskar?

A: Ja.

F: Bra. Simmar fiskar?

A: Fem bananer.

F: Jag upprepar frågan: simmar fiskar?

A: Hur mycket är klockan?

F: Jag upprepar frågan: simmar fiskar?

A: Lagg av nu.

F: Jag upprepar frågan: simmar fiskar?

A: Ja.

F: Bra. Simmar fiskar?

Etc., etc. i en halv till en timmes tid.

Succéberättelse: "Har lärt mig att när jag ställt en fråga inte nöja mig med ett skensvar eller en undanflykt i stället för ett konkret och precist svar. Att inte heller sluta upp att fråga även om jag stöter på massivt motstånd. När man sedan fått sin fråga besvarad ordentligt, så känns det verkligen skönt och man kan rikta hela sin uppmärksamhet på något annat."

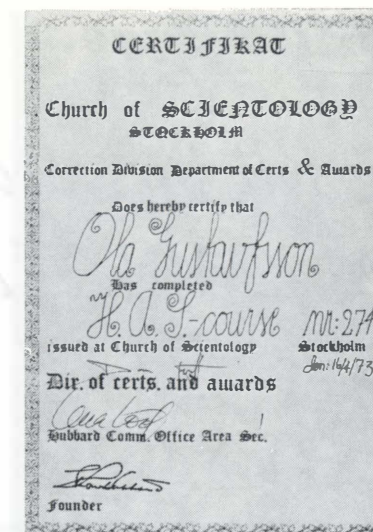
Under en annan drill skulle auditören ge den för-klare fyra kommandon. Auditören fick bruka våld, men bara **exakt** så mycket som behövdes för att den för-klare skulle utföra dessa kommandon, vilka var följande:

1. Se på den väggen!
2. Gå bort till den väggen!
3. Rör vid den väggen!
4. Vänd dig om!

Om t. ex. det första kommandot inte åtlyddes trots upprepningar, tog auditören helt enkelt och bände upp den för-klares ögon. På samma sätt förhöll det sig med det andra kommandot — om den för-klare vägrade, drogs eller knuffades han bort till väggen.

Vid kommunikationskursens slutprov skulle man använda de fyra kommandoord som ovan nämns, på kyrkans "director of certs. and awards", som är en av den lokala kyrkans "höjdare". Sedan jag blivit godkänd av honom, var kursen slut och de närvarande scientologerna avbröt sitt arbete för att applådera mig. (Applådering var praxis.) Slutligen återstod bara att skriva en succéberättelse, men det var inte nödvändigt, om man **absolut inte ville** göra det.

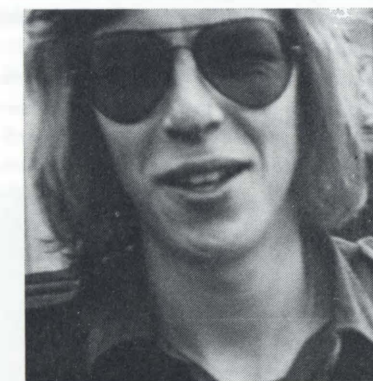
En succéberättelse: "Jag har verkligen förändrats sedan jag började på kommunikationskursen. En stor vinst jag har fått är att all min nervositet har försvunnit nu sedan jag fått reda på orsaken. Från att ha haft fjärilar i magen är jag nu lugn och kan konfrontera saker och ting i tur och ordning. Saker som jag skjutit på och aldrig blivit färdig att göra har nu blivit gjorda, trots att jag inte haft så mycket tid över. Jag har också börjat se folk i ögonen, innan visste man ju knappast vad ens närmaste hade för färg på ögonen.

En stor triumf var när jag gick in till min chef och begärde löneförhöjning, helt lugnt konfronterande hela tiden. Alla borde gå den!"

★

Att kommunikationskursen skulle kunna åstadkomma en högre grad av effektivitet och samtidigt ge en bättre förståelse av livet tvivlar jag starkt på. Mig lämnade den helt oberörd. Nog måste det finnas bättre metoder att nå förståelse av sig själv och livet än att fråga "simmar fiskar?"

Artikelförfattaren Ola Gustavsson studerar teologi vid Lunds universitet. — Han har skrivit en trebetygssuppsats som behandlar scientologins filosofi, och han hoppas återkomma till denna i en följande artikel i Sökaren.

Sökaren hade fått tid i april för intervju med en företrädare för scientologin. När den dagen kom, visade det sig emellertid att vederbörande pastor befann sig utomlands. Någon annan talesman kunde scientologiskyrkan inte utse, och förnyade försök att få göra en intervju för nummer 6 av Sökaren lyckades inte: pastorn var fortfarande utomlands.

Jag vill försvara TM-MEDITATIONEN

För någon tid sedan — närmare bestämt fredagen den 14 mars i år — klippte jag ut en stor artikel ur Sydsvenska Dagbladet. Den var uppslagen under väldiga sensationsrubriker av fränstötande slag, men den saken kan vi ju lämna därhän för att i stället se till själva kärnan i artikelns innehåll. Vad det gällde var ett angrepp mot österländsk meditation, närmast TM-meditation. En dansk teolog och hans arbete presenterades för tidningens läsare. Jag saxar:

Johannes Aagaard är docent och ledare för ett ekumeniskt centrum i Århus i Danmark. Längre har han jagat det mycket hemlighetsfulla ritual, som endast några utvalda "lärare" är invigda i. Det är nämligen skrivet på sanskrit. Nu är det översatt och därmed avslöjat. Aagaard håller just nu på att sammanställa materialet, som skall ges ut senare i år.

Aagaard beräknar att 90.000 svenskar deltar i olika meditationsrörelser. Lika många medlemmar har pingströrelsen, det största frikyrkliga samfundet. I Danmark mediterar cirka 40.000. Aagaard känner till tolv olika rörelser. Många av dem lägger stor vikt vid det sexuella...

Läraren mässar (vid adeptens invigning) på sanskrit. Det hela försiggår framför ett altare med rökelse, blommor, frukter, ris, vatten etc.

Det är en reell offerliturgi, påpekar Aagaard. Deltagarna uppfattar det bara som en ritual. Förstår inte ett dugg. Maharishi Mahesh Yogi är ledaren, vilken i sin tur står i lärjungeförhållande till farfar Guru Dev. (Guru är sanskrit och betyder andlig ledare. Kan också — som här — beteckna en sekts andliga överhuvud.)

Gudom

En passus i ritualen lyder: Jag böjer mig för den som bor i mitt hjärtas lotusblomma, det kosmiska livets ska-

pande impuls — i skepnad av Guru Dev. Jag böjer mig för Guru Dev i Brahmas härlighet, Guru Dev i Vishnus härlighet, Guru Dev i den store Herren Shivas härlighet, Guru Dev som är personifikationen av det högsta. För honom Guru Dev böjer jag mig.

— Guru Dev tillbeds alltså som gudom och som ett med hinduismens tre viktigaste gudar, kommenterar Aagaard. Ingen tvekan att det är ett gammalt hinduistiskt ritual. Enligt biskop C. G. Diehl, som hjälpt oss med översättningen, kan man datera ritualen till 1100-talet före Kristus. Det hör till den sydindiska Shivatraditionen.

Deltagarna i TM får av lärarna endast veta att det är ett oskyldigt tack-

samhetsritual mot de gamla lärarna och att det inte är ett spår religiöst. Men det är bedrägeri.

Så småningom hamnar man i en ideologi som delas av alla TM-lärare och som omfattar tron på självavandringen och uppfattningen av världen som en illusion. Det sker alltså gradvis ett religionsskifte. Folk blir hinduer.

— Jag har full respekt för hinduer som bekänner färg, men TM är en listig hinduisering som leder folk därhän de inte vill... Jag nekar inte till att många har ett positivt utbyte men det är också känt att många tar skada. Dessa får nästan ingen hjälp från TM, de blir oftast helt hjälplösa, slutar Johannes Aagaard.

Öppet brev

till DOCENT JOHANNES AAGAARD

Lund den 31 mars 1975

Kära Docent Johannes Aagaard!

I Sydsvenska Dagbladet av den 14 mars stod en artikel — under förskräckliga sensationsrubriker! — som handlade om Er mycket negativa inställning till TM-meditationen. Jag klippte ur artikeln; min första tanke var att jag gärna ville bemöta den genom att skriva en artikel själv. Men jag har en svårutrotlig förkärlek för den personliga brevformen, och jag tror jag skall börja med att vända mig till Er direkt och försöka berätta hur jag ser på saken.

TM-meditationen har spelat en roll i mitt eget liv. Framförallt har den på ganska häpnadsväckande sätt hjälpt en vän som jag känner nära. Man var orolig för honom; såvitt jag förstod höll han på att duka under i den stress som

utmärker vår svåra tid. Han har ett mycket krävande arbete. Då han försökte sig på TM-meditationen visade det sig att den nästan omedelbart medförde lättnad. Sinnesro och arbetsförmåga växte. Det första verkligt imponerande intrycket av metoden fick jag då min vän — efter något års samvetsgrann meditation — plötsligt slutade röka — utan abstinensbesvär. Lungor och bronker är en ömtålig punkt hos honom, han har haft flera allvarliga lunginflammationer och hade rökt alldeles för mycket sedan sin tidiga ungdom. Trots upprepade försök hade behovet inte kunnat övervinnas genom viljeanstängning. Nu gick det av sig självt! Det är en märkvärdig läkprocess jag kunnat iaktta hos denne vän, men jag måste göra en lång historia kort och stanna vid det sagda. Kanske borde det dock även

nämnas att det är fråga om någon som enligt min mening är rikt utrustad både som intelligens och karaktär. Långvarig naturvetenskaplig skolning bidrar förmodligen också till förmågan att utnyttja TM-metodens lärdomar förnuftigt.

Av två skäl fick jag själv lust att försöka mig på en TM-kurs. Det ena skälet var att min vetgirighet väckts. Jag ville gärna begripa vad som kunde ligga bakom den händelseutveckling jag menade mig ha iakttagit.

Det andra skälet var att jag själv kände mig nära att digna. Jag behövde en krafttillsats, och det föddes någon svag förhoppning hos mig att det fanns bättre hjälp att få än lugnande och stimulerande tabletter.

Gång efter annan tänkte jag anmäla mig till en TM-kurs i Malmö, men det blev inte av. Mitt bedrövlige läge kunde väl skildras så, att min stora trötthet hindrade mig från att söka efter hjälp — mot min stora trötthet! Jag orkade inte på gamla dagar ta på mig en ny uppgift, som kräver mycken uthållighet och självdisciplin. Men så dök det upp ett gynnsamt tillfälle. Vi har sedan år 1940 en stuga i Båstad och vistades som alltid sommardag på denna vackra ort. En dag fick jag se ett anslag om en TM-kurs; introduktionsföredraget skulle hållas en av de närmaste kvällarna. Nu låg alltsammans så nära till hands, den omedelbara ansträngning som behövdes var så liten. Min plan blev realiserad.

Ni anser att det smusslas med det förhållandet att TM-meditationen är genomsyrad av gammal hinduistisk åskådning. Skall jag döma efter mina erfarenheter är Ni orättvis när Ni tänker så. Från allra första början och genom hela den kurs, i vilken jag tog del, redovisades den hinduistiska bakgrunden öppet och ärligt. Men jag känner mig immun mot världsåskådningar som är flera tusen år gamla och den sidan av saken besvärade mig inte alls. Vad jag ville lära mig var att genom en psykologisk teknik ersätta tabletter som har skadliga biverkningar.

Från första dagen tyckte jag så mycket om den unge läraren (annars hade jag förmodligen retirerat). Han var student — fattig som de flesta studenter — nu under ferierna förtjänade han sitt uppehälle som lastbilschaufför. Men han hade en utstrålning av godhet och mildhet som kunde föra tanken till en gammal fransiscanermunk av noblaste slag.

Under det första föredraget var ganska mycket folk samlad; en något decimerad men fortfarande rätt talrik publik infann sig andra kvällen då

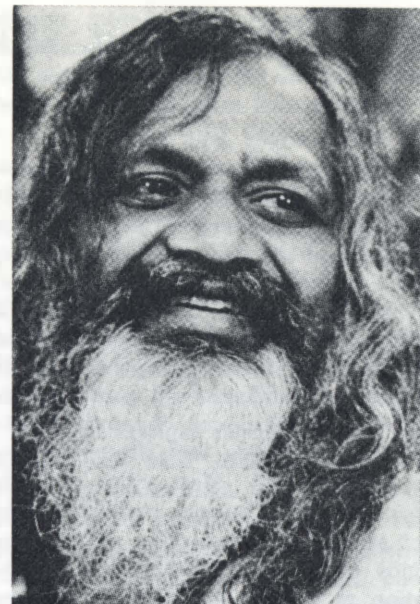
introduktionen fortsatte. Så långt var det hela gratis och badgäster har gott om tid. Men sedan skulle man bestämma sig om man ville vara med på en kurs. Och man skulle betala en enligt min mening mycket rimlig avgift för att bli "invigd" och få lära den grundläggande tekniken. Då hoppade nästan alla av. Kvar blev bara en lustigt sammansatt liten grupp, två gymnasister, en studerande från Tekniska högskolan i Stockholm — och så jag, gamla far-mor! Pojkarna, inklusive vår lärare, var mellan 18 och 25 år. Jag hade passerat de sjuttio.

Något lönande företag ekonomiskt var det sannerligen inte för kursledningen; det lilla trånga hotellrum där vi en efter en invigdes kostade, om jag inte missminner mig, 75 kr pr dygn. Men nu råkade jag vid denna tid ensam förfoga över vår stuga. Min make hade ärenden som för några dagar band honom i Lund. Inget av barnen — utflugna ur boet för länge sedan — var hemma just då på besök. Med tanke dels på kursens ekonomi, dels på rymlighet och trivsel, erbjöd jag vår storstuga som lokal för de sista lärokvällarna. Och det blev kvällar som jag inte kommer att glömma. Jag upplevde något som jag aldrig erfarit vare sig förr eller senare: en samstämdhet. Jag förstod hur det är när man lyfter varandra i tyst gemenskap. Jag tror att pojkarna upplevde detsamma. Allt i hop var så ytterligt enkelt. Men det kom frid över gruppen.

Av mina kurskamrater var två av den "stronga" sorten; de föreföll att kunna ta sig fram i en föga barmhärtig värld. Jag frågade dem aldrig om deras motiv men fick det intrycket att de målmedvetet lärde metoden för att öka sin inre ro och därmed sin livsduglighet. De var egentligen rätt så imponerande unga män, resliga, raka, vårdade. Men de såg ganska hårda ut från början. De tycktes mildras under kursveckans gång.

Min tredje kamrat var en helt annan typ, vek, nästan flicklikt späd, med gula lockar och fantasiklädsel, tofsar och schalar. Kom stillsamt tassande på smala fina nakna fötter. Han tycktes i början djupt deprimerad. Jag frågade honom vad han läste i skolan och vad som intresserade honom. Han svarade hopplöst: "Det gör väl detsamma. Man vet ju ändå att man hamnar som arbetslös."

Sista kvällen hade vi tänt brasan i den öppna spisen. Rummet doftade av rosor som pojkarna haft med sig. Och denna lilla melankoliska gruppmedlem sträckte på sig i stolen efter slutad meditation. Det steg en belåten suck ur hans hjärtas djup: VAD VI

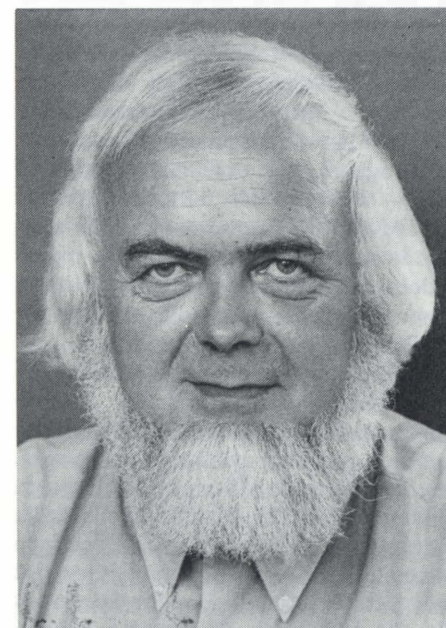
"Det leende skägget", Maharishi Mahesh Yogi, som introducerat TM-meditationen i Västerlandet.

HAR DET SKÖNT! Om de andra blivit mildare, hade han blivit gladare!

Nej jag kan inte glömma de kvällarna. De gav mig något väsentligt. Ända sedan dess har jag känt längtan att göra något för att betala min tacksamhetsskuld till TM. Kanske erbjuds mig ett tillfälle nu — kanske kan jag tacka genom att skriva till Er, en anklagare.

Tilläggs bör väl att jag för egen del inte fortsatt med TM-meditationen. Under en månad eller två försökte jag följa instruktionerna. Ett slag hade jag intryck av något lovande. Men sedan ebbade alltsammans ut. Jag förblev

Forts. på sidan 26

Johannes Aagaard

En myndighet ställer frågor

I februari gick socialstyrelsen ut med en förfrågan till överläkarna och biträdande överläkarna vid samtliga psykiatriska kliniker och öppenvårdsmottagningar rörande kausaliteten i vissa sjukdomsfall. Man ville ha reda på om läkarna kunnat konstatera något samband mellan olika slag av religiös eller andlig verksamhet, meditation m.m. och psykiatriskt vårdbehov. I skrivelsen nämns transcendental meditation, "vissa religiösa minoritetsgrupper", spiritistiska seanser, okulta sammankomster och scientologin.

Socialstyrelsen skriver att det framförts "farhågor för att den själsliga anspänning, som nämnda och motsvarande verksamhetsformer i vissa fall medför, kan bli ömtåliga personer övermäktig och grunda ett behov av psykiatrisk vård".

I skrivandets stund är det inte bekant vilket resultat socialstyrelsen fått på sin enkät. Men våra artiklar om scientologin och TM i detta nummer får ses som inlägg i diskussionerna om den eventuella farligheten i vissa former av religion och andliga övningar. Vi har också frågat bl. a. en läkare, Bo Johnson, och en psykolog, Lena Berg, vad de anser om det som socialstyrelsen vill ha besked om.

Bo Johnson

Psykiatern Bo Johnson vid Lillhagens sjukhus i Göteborg har inte intryck av att t. ex. transcendental meditation (TM) eller andra andliga övningar, som yoga etc, kan orsaka psykisk sjukdom — även om han faktiskt träffat på ett TM-fall för flera år sedan, där man kunde anta ett samband mellan meditation och mental sjukdom. Johnson anser att s. k. sensitivitetsträning är farligare.

— Jag har patienter som håller på med TM, och de berättar om vad de upplever. Negativa effekter är sällsynta, men positiva verkningar vanliga. Jag känner t. ex. till en alkoholist, som blev invigd i TM. Han kunde avhålla sig från sprit i två år. Jag träffade honom på en vårdavdelning efter det han fått ett återfall. Han berättade då att när han känt sig spritsugen hade han satt igång med TM — och då blev

hans inre vakuum liksom fyllt, och spritbegäret försvann. Annars är det mycket svårt att bota alkoholism. Inga mediciner hjälper, utan en förändring måste vara grundad på personens egen vilja. En del psykiater har arbetat med hypnos på alkoholister. TM är också en form av hypnos, men det finns kanske även något specifikt i det mantra som används. Mantrat, d. v. s. det ord som används vid meditationen, har en viss klangfärg, som bör kunna påverka psyket. En jämförelse kan göras med muskiterapi, färgterapi etc. Det kan bli en förstärkning av de inre, positiva krafterna.

Spiritualism, kan det vara farligt?

Bo Johnson säger att vissa s. k. mediala fenomen symptomatiskt sett är desamma som de som kan upplevas av schizofrena patienter. Personerna kan t. ex. höra andar.

— Jag minns ett fall där spiritualister trodde att en kvinna, som låg sjuk i sin säng, pratade med andevärlden. De trodde, liksom kvinnan själv, att hon var ett medium. Men denna kvinna började definitivt glida in i en annan värld; hon miste kontakten med den yttre verkligheten, förlorade omödet och slarvade med elden. Hon måste ha utvecklats i psykos. Därmed är inte sagt att s. k. medier är sinnessjuka; tvärtom, de medier som jag träffat har varit psykiskt fullt friska med en god realitetsanknytning. Säkertligen var det i det nämnda fallet inte spiritualismen som gjorde kvinnan sjuk — den gav henne innehållet i hennes psykos, men sjuk skulle hon ändå ha blivit.

— Det förefaller som om relativt många människor har hallucinationer och hör röster. Detta bör då ej betraktas som något farligt och knappast heller som något sjukligt, bara egendomligt. Själve Sokrates hade sin "Daimon", som han följde. Det tycks alltså finnas friska hallucinerande människor, som söker sig till spiritualismen, går på seanser och kanske sedan utbildar sig till medier.

Bo Johnson tror inte att religion, meditation o. dyl. gör någon frisk människa sjuk. Men ofta söker sig mentalt störda människor till någon form av

religion. Människor med psykiska besvär fungerar ofta inte så bra i sitt arbete, i sin familj etc. De förlorar bekanta och hamnar lätt i depression och grubbel. Det är lätt att föreställa sig då, att de söker sin identitet och svaren på livsgåtan i religionens värld. Johnson tror att det finns en större andel psykiskt störda i samfundet än i samhället i övrigt.

Bo Johnson nämner att professor Gösta Rylander för flera år sedan gjorde undersökningar av Jehovas vittnen, vilka vapenvägrat. Dessa bedömdes över lag som känslökalla och obekymrade om världens lidanden och glädjämnen. Bo Johnson understryker att det alltså inte är läran som skapar personligheten, utan rimligtvis tvärtom.

Lena Berg

Lena Berg, som är psykolog på S:t Lars sjukhus i Lund, har intresserat sig för TM och låtit en del patienter meditera. Hon säger att TM påverkar individen, men det lägger ingenting till det som denne har inom sig, utan påverkar och utvecklar det som redan finns där och bidrar till ett återvinnande av psykisk balans och psykiskt välbefinnande.

Om en människa skulle få en psykos, dvs. psykisk sjukdom, under den tid hon håller på med meditation, då kan det vara ett tidssamband och inte ett orsakssamband. Skulle det i något fall anses finnas ett visst orsakssamband, kan detta inte vara direkt eller enkelt, utan det måste vara ett komplicerat samband med många andra verkande faktorer. Så att om det hos någon TM-meditatör funnits latent anlag för psykisk sjukdom, skulle ju även något annat än meditation kunnat utlösa sjukdomen, t. ex. någon stark känslomässig upplevelse. Den som mediterar bör alltid följa instruktionerna, som bl. a. varnar för varje överdrift, och ej meditera mer än som tillråds.

Lena Berg är positivt inställd till transcendental meditation och rekommenderar ibland patienter att meditera. Hon har gjort en liten studie med åtta patienter (både sådana som hade lättare psykiska störningar och sådana som hade psykisk sjukdom)

Lena Berg

vilka fick lära sig meditera. Effekten jämfördes med en kontrollgrupp som ej lärde sig meditera. I denna studie framkom positiva förändringar i försvarsstrukturen hos dem som mediterat, en effekt jämförbar med den som erhålles vid psykoterapi. Meditation bidrog alltså till förbättring, och detta gällde även för dem som hade psykisk sjukdom.

I sitt kapitel "Meditation, ett led i psykoterapi" i Nils-Olof Jacobsons antologi "Människosyn och terapi" (Natur och Kultur) skriver Lena Berg angående meditationens eventuella skadlighet:

"En ofta förekommande fråga är om det kan vara skadligt att meditera. Hos friska människor är tekniken självreglerande, vilket gör att meditationens påverkan ej kan fortskrida snabbare än individen själv klarar av. Alla människor med neurotiska störningar, större eller mindre, kan alltså meditera och instruktionerna bör då följas. Liksom vid psykoterapi kan man vid meditation få aggressivitet och labilitet under en period, vilket beror på att förändringen går så fort att individen ej hinner med den stabilisering som sker parallellt.

För människor med psykotiska symptom kan meditation ej alltid sägas vara en lämplig avspänningsmetod. Här finns ingen differentierande forskning gjord. Man kan tänka sig att individer med dåligt utvecklad mental struktur ej bör meditera. Detta skulle då bero på att strukturen är för svag för att klara av påverkan från meditationen. Alla psykoser har ej en dåligt utvecklad mental struktur. Här får bedömning ske från fall till fall."

För människor med en akut psykos kan det vara olämpligt att meditera, säger Lena Berg, och det upplevs då vanligen också som svårt på grund av alltför stor inre oro, ångest och labilitet. Det bör alltså då ej heller ske. Om någon känner motstånd mot att meditera eller ej önskar göra det, så

ska denne naturligtvis inte försöka tvinga sig till det utan låta bli.

Lena Berg anser att meditation kan påverka den vanliga personlighetsutvecklingen så att denna sker snabbare. TM bör tas in i den psykiatriska vården, och man bör studera metoden närmare för att bättre lära känna den. Hon har sett flera patienter som verkligen blivit hjälpta av TM.

Gun Lancai

De grupper som berörs i socialstyrelsens skrivelse är naturligtvis inte glada åt den uppmärksamheten. Scientologi-pastorn Gun Lancai är upprörd över att socialstyrelsen nämner Scientologikyrkan. Hon anser att det är fråga om religionsförföljelse.

— Att låta psykiatrikerna uttala sig om andliga strävanden och religiösa aktiviteter är ett hån mot våra grundlagsskyddade rättigheter, säger hon. Det är psykiatrins behandlingar med elchocker och tunga psykofarmaka som skadar människor — medan vi hjälper dem!

Arne Imsen

— Jag har svårt att förstå detta utspel av socialstyrelsen, säger pastor Arne Imsen i Maranataförsamlingen i ett samtal med vår medarbetare Bo Engberg. Här handlar det inte om ett medicinskt problem, utan om ett typiskt religiöst. Socialstyrelsen har på ett markant sätt överträtt sitt behörighetsområde.

— Om man utifrån ett framtaget material är ute efter att begränsa någon rörelses verksamhetsområde, förmodar jag att det kommer att få vissa politiska konsekvenser, fortsätter Arne Imsen. Det finns i vårt samhälle vissa regler som vi håller för heliga. Jag tänker då närmast på religions- och yttrandefriheten. Dessa är grundlagsfästa rättigheter.

Maranataförsamlingen har tidigare varit utsatt för påtryckningar från myndigheterna. 1965 kom en skrivelse från socialstyrelsen, där man sa sig ha direkta rekommendationer att övervaka att barn under sexton år inte skulle bevista församlingens möten. Det fanns visserligen inga vetenskapliga undersökningar rörande negativa effekter på barn som deltagit i Maranatas möten, men ändå torde, skrev socialstyrelsen, med utgångspunkt från "allmän psykologisk erfarenhet kunna sägas, att sådana möten kan ha mindre önskvärd effekt". Barnavårdsnämnderna uppmanades därför att "i den mån

dylika möten förekommer... genom upplysningsverksamhet och vädjanden till allmänhet, verka för att barn under sexton år hålles borta från mötena".

— Resultatet blev, säger pastor Imsen, att en och annan överambitiös tjänsteman bevakade våra möten. Vi ansåg det därför nödvändigt att kämpa för våra barns rätt att besöka mötena. Vidare vill vi slå vakt om föräldrarnas rätt att fostra sina barn i enlighet med sin övertygelse. Samhället kan aldrig få vara vår överförmyn-dare.

— Om livliga väckelsemöten vore skadliga för barn, skulle senare generationer av de olika frikyrkliga samfundens folk i stor utsträckning vara psykiska vrak. För i den miljön fostrades ju den första generationens barn. Med den misstänksamhet samhället följde dessa extatiska väckelserörelser under deras genombrottskedan och sedan årtal framåt, borde man ju kommit massor av sjukligheter på spåren. Men inget sådant har framkommit.

Pastor Imsen anser att socialstyrelsens förfrågan till landets psykiatriska kliniker inte kan ge något objektivt svar på om det föreligger sådan kausalitet som man ifrågasätter.

— Materialet kommer att felbedömas. Fastställ först vad som i visst religiöst beteende är normalt och onormalt!

Imsen vill inte förneka att vissa sjukdomstillstånd kan manifestera sig också i hans församling, men de provoceras inte fram av verksamheten som sådan. När sjukdom förekommer, har den grundlagts mycket tidigare.

Pastor Imsen säger att många ur samhället utstötta söker sig till en kristen församling för att bli upptagna i gemenskapen. Den sjukdom som kan finnas hos en del av dessa har sin orsak i det samhälle som de inte längre känner någon gemenskap med. En kristen församling har långt större möjligheter att vårda människan än samhället har genom sina institutioner. I församlingen kommer man människan så mycket närmare.

Imsen säger slutligen att bara detta att en viss grupp människor blir utpekade som avvikande kan medföra lidanden för den enskilde. Sådant som socialstyrelsens förfrågan kan, om det upprepas tillräckligt ofta, ge upphov till konflikter hos människor, som kan bli nog så allvarliga. Imsen betonar att en kristen församling har möjligheter att inom sig rymma en atmosfär av kärlek som samhället vet mycket litet om. Det är angeläget att församlingen blir ett idealsamhälle.

Finns det farliga religioner, Bo Ståhl?

Bo R. Ståhl, som är amanuens på Religionssociologiska institutet i Stockholm, har mycket kontakt med företrädare för skilda samfund. Han anser att vissa former av religion **kan** var farliga. Men det beror då främst på individen själv — för en psykiskt stabil person kan knappast religion i någon form innebära någon större risk.

— Det finns ju, säger Bo Ståhl, religiösa ytterlighetsgrupper som i vissa fall varit skadliga. Men det kan då ha varit fråga om människor som inte varit fullt psykiskt hela och friska, innan de kommit till rörelsen i fråga. För t. ex. människor med starka skuldkomplex och en nevrotisk läggning kan det väl vara så att deras situation förvärras om de kommer in i en extrem religiös grupp.

Scientologerna och Guds barn har utsatts för mycket skarp kritik, bl. a. i massmedia.

— Jag har svårt att uttala mig om den kritiken. Sannolikt ligger det ofta något i den. Men man överdriver nog riskerna med att tillhöra en sådan rörelse. Många av de nya religiösa rörelserna har också en **positiv** verkan på medlemmarna. Och det tycker jag är viktigt att poängtera. Sekten Guds barn har ju t. ex. lyckats rehabilitera personer som lidit av narkomani. Samma gäller om scientologerna. Många narkomaner, alkoholister och andra psykiskt störda människor som fått hjälp av de nya rörelserna skulle knappast ha känt sig hemma i något av de etablerade samfundet.

Finns det många med narkotika-problem inom de nya religionerna, t. ex. bland scientologerna, Guds barn och Divine Light Mission?

— Ja. En narkoman har ju främst velat ha en speciell upplevelse och har förut fått denna med hjälp av droger. Sedan har han kommit i kontakt med en trosgrupp inom vil-

ken han i viss mån kan få **samma upplevelse utan droger**. I många fall är de psykedeliska och de religiösa upplevelserna nästan identiska. Om detta vittnar t. ex. tidigare narkomaner som gått in i Jesusrörelsen. Men medan en psykedelisk "trip" varade några timmar, så räcker motsvarande religiösa upplevelse hela livet.

Tror du det finns tvång på medlemmarna inom en del av de nya trosgrupperna?

— Det är mycket troligt att det finns tvång — för det finns det inom många religiösa samfund, liksom inom t. ex. extrema politiska rörelser. Men jag tror det är så att en människa själv har ställt sig under detta tvång av egen fri vilja; ingen har tvingat henne in i det. Och för vissa människor finns det ett behov av att underställa sig en auktoritär ledare.

Det är en påfallande stark dominans av unga människor inom de här nya rörelserna.

— Jag tror att dessa ungdomar framför allt söker efter gemenskap — något som de etablerade samfundet i alltför liten utsträckning kan erbjuda. Inom t. ex. Svenska kyrkan blir det ofta en anonym kontakt, en anonym gemenskap. Men de behöver närbakten, den vanliga kamratliga gemenskapen, där alla känner alla och där man också har ett ansvar för varandra. Jag tror att det viktiga för flertalet av dessa ungdomar inte är vad samfundet lär, utan att de inom rörelsen upplever en gemenskap. Sedan växer de förstås in i rörelsens trossystem. De nya religionerna, t. ex. Divine Light Mission, erbjuder också en form av mystik, som jag tror ligger i tiden — där ges en personlig upplevelse, inte bara ett rationalistiskt försanthållande av religiösa teser.

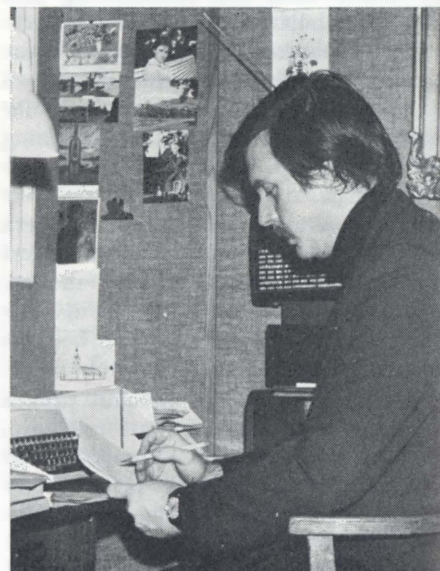
Du säger att mystiken ligger i tiden.

Men de här nya rörelserna är ju ännu små, flera av dem mycket små.

— Ja, men tendensen är att de växer. Och fortsätter de växa under ett par årtionden, är det troligt att några av dem blir större än flera av de gamla frikyrkorna, där man nu har en dominans av äldre människor.

Vad säger du om massmedias behandling av nya trosrörelser?

— Det sägs och skrivs så mycket negativt om dem, och det tycker jag är osympatiskt. Man **enbart** klassar ned dem och ser ingenting av värde. Det har förekommit flera direkta övergrepp mot religiösa rörelser i massmedia, t. ex. mot Maranatarörelsen. I enstaka fall kan det vara motiverat att massmedia är observanta, men att nedvärdera, förlöjliga och avvisa de flesta av dessa religiösa minoritetsrörelser, det är ett slags förföljelse, som får en att tänka på situationen i kommunistdiktaturer. Många av de nya rörelserna gör en god social insats genom att de tar hand om och rehabiliterar människor med olika slags problem.

Bo Ståhl

Fler forskare tror på Geller

Att Uri Gellers fenomen är äkta börjar gå upp för allt fler forskare. Psychic News skriver utförligt om en fysikprofessor John Taylor vid King's College i London, en tidigare skeptiker, vilken gjort experiment med Geller och andra personer och nu tvingas medge att han konstaterat äkta utomnormala fenomen. "Jag är nu fullständigt övertygad om att en del människor verkligen har övernaturliga krafter", säger Taylor, som skrivit en bok, "Superminds", om sina erfarenheter av och sin syn på det övernaturliga.

Enligt Taylor är det viktigt att finna svar på de frågor som fenomenet Geller ger upphov till: **vad** är det som händer, och **hur** åstadkommes det? Vetenskapsmän har, skriver han, inte varit överdrivet angelägna om att finna svaren på de frågorna, medan en del människor anser att dessa fenomen kan öppna för en helt ny syn på universum.

Professor Taylor observerade under sina försök med Geller bland annat att föremål förflyttats från en plats till en annan. De tycktes ha "flugit" genom luften. "Detta gjorde mig ännu mer förbryllad än tidigare." Taylor har också funnit en lång rad personer, bl. a. barn, som har Gellerliknande förmåga. Han skriver: "Jag är väl medveten om att många av mina vetenskapliga kollegers vrede kommer att drabba mig. Jag är beredd på det."

Parapsykologiska experiment av Targ och Puthoff

De båda Uri Geller-undersökarna Russell Targ och Harold Puthoff vid Stanford Research Institute i Kalifornien har med några försökspersoner gjort klärvoajansexperiment över stora avstånd. Först skulle en man, Pat Price, beskriva hur det såg ut på avlägsna platser samt vad som pågick där. Nio experiment gjordes med honom.

En person på SRI, vilken i övrigt inte hade något att göra med dessa experiment, valde bland över hundra alternativ, som alla var okända för såväl försökspersonen som experimentatorerna, ut de platser som Price skulle försöka att uppfatta klärvoajant. — En av experimentatorerna fick reda på vilken plats det var, och en grupp på två till fyra

personer begav sig omedelbart dit med bil utan att tala med Price eller med den experimentator som hela tiden var kvar i dennes närhet. Price och denne sistnämnde experimentator befann sig under experimenten på SRI, i två fall i en park, i ett fall i en kontorslokal och i sex fall inne i en Faraday-bur.

När experimentatorerna hade kommit till platsen — man beräknade en halvtimmes resa dit — stannade de där i en halvtimme, och under den tiden försökte Price beskriva platsen. Hans uttalanden togs upp på band och skrevs sedan ut på maskin.

Det rörde sig om nio platser, vilka klart skilde sig från varandra.

Fem personer, forskare vid SRI, som inte på annat sätt var knutna till experimenten, fick i uppdrag att jämföra Prices uttalanden med de olika platserna, som de själva, var för sig, besökte, och föra samman varje Price-beskrivning med rätt plats. Antalet riktiga bestämningar var resp. 7, 6, 5, 3 och 3.

Experimenten med Pat Price visade att han tycktes ha förmåga att beskriva byggnader, vägar, trädgårdar etc., inklusive färg, material m. m., ibland i detalj, på de avlägsna platserna. Men förutom hans riktiga uttalanden fanns också en del som var oriktiga.

Targ-Puthoff-gruppen gjorde därefter liknande experiment med två andra personer, en forskare vid SRI och en kvinnlig fotograf — två experiment med vardera.

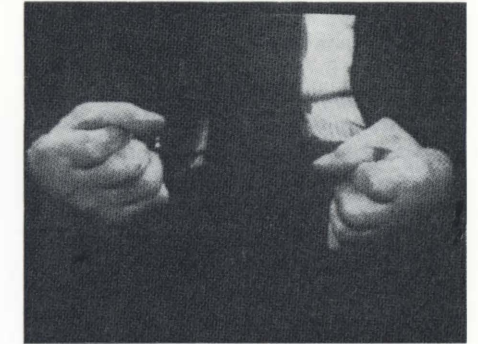
Dessa försök med klärvoajans över stora avstånd ledde forskarna till slutsatsen att det existerar en kanal varigenom information kan erhållas om avlägsna platser på grund av egenskaper vilkas natur ännu inte har fastställts. Informationskanalen är dock ofullkomlig: både korrekta och icke korrekta upplysningar ges.

(Källa: en artikel av Russell Targ och Harold Puthoff i "Parapsychological Review" nr 1, 1975.)

Verkar healing?

I England ägnar televisionen en hel del uppmärksamhet åt spiritualism, healing o. dyl. I slutet av mars framträdde i TV helaren Clive Harris. En av de personer som sökte hjälp av honom var en snickare, som inte riktigt kunde böja sina fingrar. Men efter Harris' healingbehandling kunde han böja dem bättre. Tidningen Psychic News skriver att den sjuke

blev "botad". Men på en bild som tidningen publicerar förefaller det som om mannen fortfarande inte helt kan böja fingrarna, men det går kanske bättre än förut.

En "ärkeskeptiker" till healing, psykiatern Louis Rose, var bland de närvarande under inspelningen. Han förklarade att han aldrig kunnat konstatera att någon patient blivit botad från organisk sjukdom av en helare. Han ansåg att helare inte kan bota men åstadkomma en funktionell förbättring: patienten kan efteråt göra mer än förut. Han menade att helare arbetar genom suggestion och tillade att detta är värdefullt.

Vår källa är den spiritualistiska nyhetstidningen Psychic News i London. Dess reporter anser att botandet i TV var en triumf för helaren Harris och för andevärlden.

★

Snickaren kunde säkert böja sina händer bättre efter healingen än före, så som han själv påstod. Men "botad" blev han nog inte.

Man vet att en människas psykiska inflytande över en annan kan vara mycket stort. Det visar suggestions- och hypnosfenomenet. Även djur kan hypnotiseras. Dessa psykofysiska företeelser bör studeras vetenskapligt mycket mer än vad som hittills har skett, bl. a. för att man skall kunna använda dem till människornas bästa så mycket som möjligt.

Buddhistisk meditation
av Francis Story
32 sidor, ca 7: —

Buddhismen i ett nötskal
av Narada Maha Thera
80 sidor, ca 15: —

I bokhandeln eller direkt från
Buddhasanaförlaget,
Box 5158, 102 44 Stockholm.

AUROVILLE

- en idé om en ny mänsklighet

I en lägenhet på Heleneborgsgatan i Stockholm träffas lärjungar och intresserade av Sri Aurobindo varje söndag till gruppmeditation. Sökaren gjorde ett besök där i februari. Fyra kvinnor var närvarande: Jaya, Karin, Gaorii och Sonja.

En vägg var prydd med stora fotografier av Sri Aurobindo (1872—1950) och the Mother (1878—1973). På ett par bord fanns blommor, ljus och rökelse samt en bild av the Mother.

De tre yngre kvinnorna tog plats på golvet. Meditationen inleddes med att musik spelades från en bandspelare. Därefter följde en halvtimmes tyst meditation, varunder de tre flickorna satt alldeles stilla på golvet med benen i kors, ögonen slutna. Sedan läste Jaya en dikt av Sri Aurobindo. Så följde ytterligare en stunds meditation.

Besökaren undrade efteråt vad de hade mediterat på. Hade de någon särskild metod? Några bestämda regler finns inte, svarades det, men väsentligt är att man öppnar sig mot, finner kontakt med sitt sanna jag, att i yttersta koncentration och total passivitet överlämna sig till det gudomliga medvetandesplanet, vår dolda psykiska verklighet. — Vår uppgift som människor är att förverkliga det gudomliga här på jorden, inte att fly undan problemen till någon himmel eller nirvana; vi skall stanna här och transformera världen till en plats för gudomligt liv.

★

En talesman för Auroville International i Sverige, Märten Strömquist, berättar för oss vad Aurobindos **integrala yoga** innebär. Han säger inledningsvis att ett nytt medvetande pressar på i den nuvarande världen i väntan på öppningar för att manifesteras.

— Det ligger ett rop i tiden, ett rop efter en ny människa och en ny värld.

Ett svar på det ropet är Sri Aurobindos integrala yoga och staden Auroville i Sydindien.

— Arbetet i Auroville är inspirerat av den inre upptäckten av ett oändligt Någonting i människan, vil-

ket är detsamma i alla levande varsel, växter och i all materia.

Är detta inre Någonting, som finns i allt, samma Atman-Brahman som vedantafilosofin lär?

— Detta är ingen "lära". Om man bara en gång har haft en glimt av det, eller för några ögonblick sett det, då har det ingen betydelse var det har stått eller vem som sagt det — då är det en levande verklighet. Det finns som en verklig, praktisk upplevelse — det går inte att lära sig det genom att läsa i böcker eller höra om det av andra. Man måste själv uppleva det.

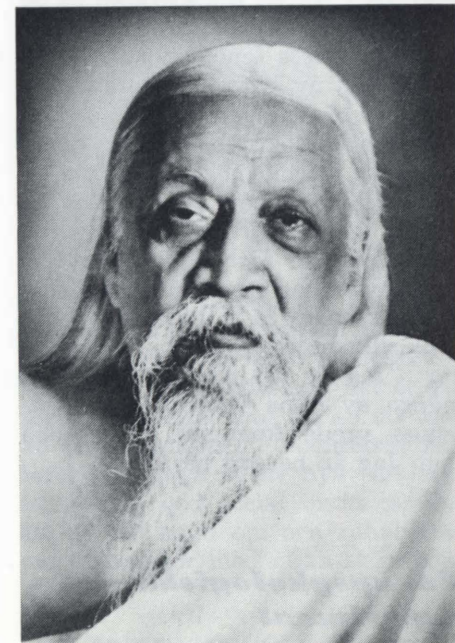
Vad är det man upplever? Att människans sanna väsen är ande?

— Eftersom detta inte är en intellektuell upplevelse, är det svårt att förklara det i intellektuella termer. Antydningssvis kan man säga att det är en upplevelse av ett Någonting som genomströmmar allt...

Staden Auroville, belägen ett par mil från Pondicherry, vill bli något av en andlig huvudstad, en fokuseringspunkt för framtidens krafter — i medveten, gemensam strävan och öppning mot det Gudomliga. Märten omtalar att Auroville inte är knutet till Sri Aurobindo Ashram, som är centrum för den integrala yogan, men har framsprungit därur. Nu är Auroville självständigt och existerar av egen kraft. Det har lösgjort sig från ashramet både ekonomiskt och administrativt. Men det har den integrala yogan som bas.

— Uppbyggnaden av staden är organiserad så att det inom landområdet finns olika kommuner eller kollektiv utplacerade, alla med olika sammansättning och verksamhet. Det finns nu ett 15-tal sådana kommuner som steg för steg under samarbete med varandra förverkligar visionen av staden. I centrum finns en kommun som arbetar med att bygga Matrimandir, en trettio meter hög och fyrtio meter bred sfär, uppburen av fyra pelare, som bl. a. kommer att innehålla tolv meditationskamrar. Den byggnaden är Aurovilles samlande symbol, dess själ.

Aurobindo, som var son till en likare, sändes redan i sin barndom till England för att få en västerländsk uppfostran. Men under tiden där blev han en hängiven indisk nationalist och revolutionär, som efter återkomsten till hemlandet arbetade för Indiens befrielse från det brittiska väldet. Han sattes i fängelse av engelsmännen, och där genomgick han den förvandling som gjorde honom till en religiös personlighet och skaparen av den integrala yogan.

Sri Aurobindo (1950)

Sri Aurobindo manifesterade hos sig själv "det supramentala medvetandet", ett helt nytt och högre medvetande, som är skilt från det nuvarande mänskliga medvetandet — och grunden för nästa evolutionära steg i mänsklighetens utveckling. Aurobindo såg livet i universum som en fortgående utveckling från de lägsta materiella formerna fram till mänskligt medvetande i vår tid, men han menade att utvecklingen inte var avslutad med den nuvarande människan utan att ännu högre medvetande skulle framträda, "övermedvetandet", vilket för första gången i historien hade förverkligats hos honom själv. Genom detta nya medvetande föds "övermänniskan",

"vars livssubstans är Intuition i en konstant, defektlös, gudomlig för- ening".

Auroville kallas "gryningens stad" och "en plats för gudomligt liv". Du har själv vistats där i ett års tid. Vill du berätta mer om Auroville, Märten?

— Grunden för Auroville är Sri Aurobindos och the Mother's förverkligande av det nya medvetandet. Grundstenen för staden lades 1968, och den skall utvecklas enligt the Mother's vision som ett förkroppsligande av det supramentala medvetandet på jorden. Utgångspunkten för stadsplanen är spiralgalaxen M 51; landområdets diameter blir omkring 10 kilometer. Meningen med Auroville är inte att bygga en välplanerad stad med vacker arkitektur, centra för utbildning osv., även om detta också kommer att finnas där, utan kärnan i projektet är att skapa en öppning, där liv och material ställs till förfogande för det Gudomliga att manifesteras i världen.

— För dem som insett de ego-bundna känslornas och intellektets oförmåga att lösa de svårigheter som mänskligheten nu upplever, är Auroville en levande utmaning. Sådana egenskaper som frihet, jämlikhet, broderskap, fred och enhet, som världen ropar efter, har själen alltid haft. Uppgiften för dem som hör ropet är att förverkliga själens innersta natur i sig själv, i livet, i världen.

— I en kommun som kallas Aspiration utgörs de viktigaste projekten av utbildnings- och forskningscentra, jämte några mindre industrier. I stadens utkanter finns kollektiv som sysslar med jordbruk, trädplantering, mejerihantering osv. I ett sådant kollektiv arbetade jag i nio månaden. Allt arbete utförs som en del av den integrala yogan. För närvarande lever och arbetar ca 600 personer från världens alla hörn i Auroville, upplyser Märten. En av dem, Ruud Lohman från Holland, ger med följande ord sin syn på vad Auroville är:

"Sättet, det enda sättet, att lära känna Auroville är att se in i sig själv. Auroville är, på en kollektiv nivå, lika rikt på aspekter, riktningar, dimensioner och barriärer som du själv är på individuell nivå. Man kan känna till Auroville precis lika mycket som man kan upptäcka i sitt eget djup.

Auroville är medvetande. Det har du också. Det är just det, fördjupat,

The Mother (slutet av 60-talet)

utvidgat, intensifierat till sina yttersta gränser och bortom, alltid bortom. När du och jag går djupt, djupt, tillräckligt djupt inom oss, finner vi bara en varelse, en Själv, en gudomlig enhet, samma enhet som genomtränger allt varande. Översättningen av denna upptäckt i former och institutioner kallar vi Auroville. Men då är Auroville inte bara en liten plats i Sydindien, den är i ditt eget djup och bakom allt som trycker på för en ny skapelse, och i hjärtat av varje positiv rörelse i vår tid."

Sri Aurobindos disciplar i Sverige har bedrivit mycket litet utåtriktad verksamhet. De har inte missionerat. De menar att den integrala yogan inte är något som skall forceras fram, utan detta får i stället växa fram genom spontant gensvar hos människor som är mogna för dessa tankar. Men Märten Ström-

quist hoppas att denna presentation i Sökaren kan förmedla en stråle av ljus och kraft till människor som är öppna för detta.

Två svenska centra finns: Sri Aurobindo Society, c/o Jansson, Heleneborgsgatan 21 C, 2 tr. ö.g., 117 31 Stockholm (tel. 08-84 38 54) samt Auroville International, Fack 6009, 220 06 Lund (tel. 046-13 38 71).

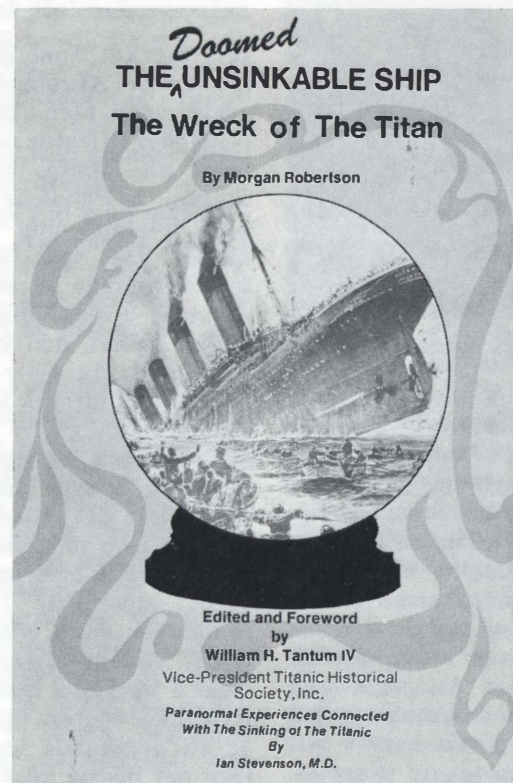
★

Inte mycket finns skrivet på svenska om Sri Aurobindo och den integrala yogan. Men i Ernst Benz' "Nya religioner" (Natur och Kultur 1973) finns ett kapitel om "Aurobindo-ashram i Pondicherry". Där står bl. a. följande citat från Sri Aurobindo: "Det som först och främst är nödvändigt är att den enskilde — varje enskild människa — upptäcker anden, den gudomliga verkligheten i sig själv och låter den komma till uttryck i sitt liv och väsen. Gudomligt liv måste framför allt vara inre liv; det yttre måste ju vara ett uttryck för det inre och därför kan det inte finnas något gudomligt i en människas yttre väsen så länge det inre inte har präglats av det gudomliga." I samma bok förekommer detta citat från the Mother: "Vad Sri Aurobindo representerar i världens historia är inte en lära, inte ens en uppenbarelse; det är ett avgörande ingripande direkt från det högsta väsendet. Sri Aurobindo förkroppsligade i mänsklig gestalt det supramentala medvetandet. Han uppenbarade för oss inte bara hurdan den stig är som vi måste gå och den metod som vi måste följa om vi vill komma till målet. Han har också genom sitt eget personliga förverkligande givit oss en förebild. Han har givit oss bevis för att det kan göras och att tiden nu är inne att göra det."

Modell av staden Auroville

TITANENS UNDERGÅNG

För 77 år sedan utkom i USA — som följetong i McClure's Magazine — en av de märkligaste science fiction-romaner som någonsin blivit skriven. Talrika ockultister har använt den som tillhygge för att övertyga oss andra om att tiden ibland flyter baklänges, och även professionella parapsykologer har bläddrat i den och förvånat höjt på ögonbrynen. Professor Ian Stevenson har underkastat den en ingående granskning, men till sist nödgats avfärda den som bevis för ockultisternas åsikt. Romanen hette **The Wreck of the Titan** (Titans förlisning) med undertiteln **Futility** (fåfänglighet), var författad av sjömannen Morgan Robertson och har nu (1974) i USA utkommit i en ny upplaga på "de sju havens förlag". (7 C's Press, P. O. Box 57, Riverside, Conn. 06878.) Den som är intresserad av kuriosa kan gärna skaffa boken (den kostar \$ 8.30) — men det måste nog sägas att ro-

manen ur litterär synpunkt är ganska dålig. Det är en sentimentalt urvattnad kolportagehistoria med moralistisk tendens. Men det intressanta, det som har förbryllat människor, är ramberättelsen: Titanens undergång.

★

Titan, det är namnet på den största oceanångare som någonsin byggts, symbolen för 1800-talsteknologins dröm. Det fulländade skeppet: en flytande stad "containing within her steel walls all that tends to minimize the dangers and discomforts of the Atlantic voyage — all that makes life enjoyable". På grund av sin speciella byggnad med fasta ståldäck och vattentäta skott, vars dörrar samtidigt kan stängas från kommandobryggan, anses hon som osänkbar, och hon blir i romanen en storslagen symbol för mänskligt övermod. "Unsinkable —

indestructible, she carried as few boats as would satisfy the laws." Hon har 24 livbåtar, inte därför att någon föreställt sig att de skulle behövas, utan därför att lagen kräver detta minimum. Men lagen är hopplöst föråldrad. Dess krav är beräknat efter bruttoton, inte efter antalet passagerare. 24 livbåtar, det skulle räcka för att rädda 500 av de totalt c:a 3.000 passagerare och besättningsmän som skeppet rymmer. Men spelar det någon roll? Titanen är ju osänkbar!

Från 1800-talets mitt rådde en egendomlig kapplöpning på Atlanten. De olika rederierna tävlade om vilkas ångare som kunde kapa åt sig hastighetsrekordet för den snabbaste överfarten. När **Titan** ger sig av på en av sina första färder håller hon god fart, mer än 20 knop: hon är ute för att sätta nytt rekord. Och ombord härskar den bästa stämning: titanen är ju det största, säkraste och komfortablaste skepp som någonsin byggts. Och så! En aprilnatt i dimma ränner hon mot ett isberg och får hela långsidan uppriven. Hastigheten är vid sammanstötningen 25 knop. Livbåtarna sätts i sjön men de allra flesta ombordvarande följer fartyget i djupet. Robertson lämnar också en del data om **Titan**. Hon har ett displacement på 70.000 eller 75.000 ton (båda uppgifterna lämnas på olika ställen i boken), hon är 800 fot lång och har tre propellrar. I synnerhet den sista uppgiften är intressant. Inga fartyg hade tre propellrar när romanen skrevs. Den tredje propellern hade som uppgift att öka fartygets manövreringsförmåga — och det blev inte aktuellt förrän de stora oceanjättarna började byggas. Det första fartyg som utrustades med en tredje propeller påbörjades elva år efter romanens tillkomst, och henes namn var **Titanic**.

Så låt oss alltså berätta historien om **Titanic**. Hon hade ett displacement på 66.000 ton, var 882,5 fot lång och hade plats för c:a 3.000 passagerare. (På hennes första och enda färd var antalet ombordvarande något mer än 2.200, men exakta uppgifter saknas.) **Titanic** var

det största och luxuösaste fartyg som någonsin byggts — hon kallades skämtsamt för miljonärernas lyxångare. På grund av sin speciella konstruktion med fasta ståldäck och vattentäta skott vars dörrar samtidigt kunde stängas från kommandobryggan, betecknades hon allmänt som osänkbar. Hon hade 20 livbåtar, inte för att någon föreställt sig att de någonsin skulle behövas, utan för att lagen krävde detta minimum. När hon 1912 gav sig ut på sin jungfruresa höll hon god fart, mer än 20 knop: hon var ute för att slå rekordet för den snabbaste överfarten. Och så! En aprilnatt i dimma kolliderade hon med ett isberg och fick hela långsidan uppriven. Hastigheten var vid sammanstötningen c:a 23 knop. Livbåtarna sattes i sjön, men de allra flesta ombordvarande följde fartyget i djupet.

Så vad är det egentligen för en historia som Morgan Robertson berättar? Är det inte historien om **Titanics** undergång — nedtecknad 14 år innan händelsen inträffade? (1)

★

I den psykiska forskningens annaler står **Titanics** undergång utan motstycke som föremål för prekognitiva drömmar och förutsägelser. Professor Ian Stevenson — den välkände reinkarnationsforskaren — har i Journal ASPR samlat inte mindre än 19 väldokumenterade paranormala erfarenheter i samband med katastrofen. (2) Och han har också haft möjlighet att intervjua ett fåtal ännu levande vittnen som säger sig ha haft sådana erfarenheter. Här skall i korthet beskrivas tre sådana fall.

En engelsk affärsman, Mr. Connon Middleton, bokade den 23 mars (1912) resa med **Titanic**. Omkring en vecka senare såg han i en dröm **Titanic** flyta med kölen upp och dess passagerare vilt kämpande i havet. Drömmen återupprepades under de följande nätterna och gjorde honom orolig och rastlös. Han berättade den för sin familj som senare kunde bekräfta historien. Så fort tillfälle erbjöds avbeställde han sin biljett och räddade kanske därmed livet.

Prekognitiva drömmar är vanligast i Stevensons material, men där förekommer också vakna hallucinationer: Den 10 april stod Mr. och Mrs. Jack Marshall med familj på ön Isle of Wight och såg **Titanic** passera utanför på sin jungfruresa.

Plötsligt grep Mrs. Marshall sin man i armen och skrek: "Skeppet sjunker innan det når Amerika!" Hennes man sökte lugna henne, men hon blev bara mer upprörd. "Stå inte här och stirra på mig! Gör någonting! Jag ser hundratals människor som kämpar i det iskal- la vattnet! Är ni så förblindade att ni tänker låta dem dö?" — Mrs. Marshalls dotter kan ännu bekräfta vilket starkt intryck moderns utbrott gjorde på dem.

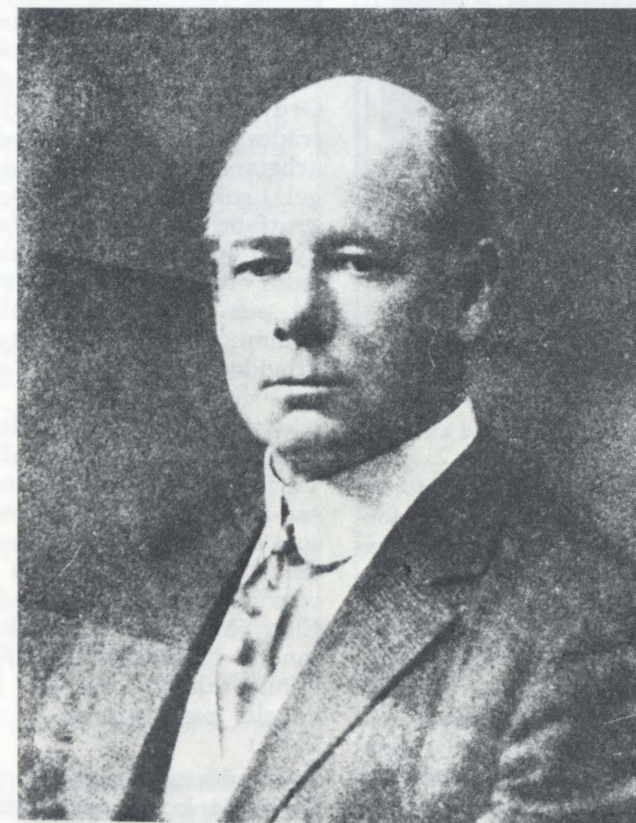
Det finns också "telepatiska" fall, där personer paranormalt tycks ha upplevt katastrofen ungefär samtidigt som den inträffade. En kvinna i New York väckte natten mellan den 14 och 15 april (den natt **Titanic** sjönk) sin man och berättade att hon haft en mardröm där hon sett sin mor i en fullsatt livbåt krängande i ett upprört hav. "Båten var så fullsatt att det såg ut som om den skulle sänkas i vilket ögonblick som helst." Hennes man försökte lugna henne, men: "Det var inte bara en mardröm — det var — det var annorlunda. Det var någonting så fruktansvärt — så skrämmande, så verkligt." Drömmen var en sanndröm: modern var en av dem som räddades från **Titanic**. Men det märkligaste är att dottern inte hade en aning om att hen-

nes mor befann sig på denna sjöresa. Modern hade i största hemlighet beställt biljett för att överraska sin dotter med ett besök.

★

Att här närmare gå in på dr Stevensons analys av sitt material är ogörligt. Men att människor kan känna osäkerhet inför stundande sjöresor är naturligt. **Titanic** ansågs dock osänkbar — och detta var en förvissning så utbredd att to många som fanns ombord vägrade inse sanningen även sedan fartyget börjat sjunka. Den stora mängden förutsägelser om dess undergång är därför märklig. Och sannolikt är de fall som Stevenson samlat bara en bråkdel av det verkliga antalet. Samtida tidningar och tidskrifter berättar åtskilliga fall av liknande erfarenheter. Men dessa tycks aldrig ha blivit närmare undersökta och saknar därför värde. Intressant är dock att antalet erfarenheter av det här slaget har blivit fler ju närmare i tiden händelsen kommit.

Men för att återgå till Robertsons bok så behöver den inte vara så märklig som den kan verka. Sannolikt är att Robertson endast renodlat konsekvenserna av en förhärskande mentalitet — det är i

Morgan Robertson

varje fall dr Stevensons åsikt. Robertson insåg det vansinniga i att jaga hastighetsrekord, och han förstod vad som kunde hända om fartyg tilläts löpa ut utan tillräckligt antal livbåtar. Samstämmigheten i data mellan Titan/Titanic är att tillskriva Robertsons yrkeskunnande som sjöman. Han lät titanen kollidera med ett isberg därför att isberg var den enda fara som kunde hota så stora fartyg. Och han visste att isberg är särskilt vanliga i månaden april. Inte heller namnvalet **Titan** är särskilt märkligt; namnet associerar ju till "himlastormare", "stor", "våldig" osv. Robertsons roman är faktiskt intressant och instruktiv — men bara som exempel på vad som kan förutsägas genom korrekt observation och analys av samtida förhållanden.

KAPTEN SMITH PÅ TITANIC

Förmodligen är prekognition, förutvetande om framtiden, det mest förnuftsvidriga av alla tänkbara paranormala fenomen. Likväl är bevisen, eller indicierna, för att prekognition existerar överväldigande. Vetenskapligt sett är det naturligtvis härvidlag de många laboratorieexperimenten som intar rangplatsen. Man tänker t.ex. på dr Soals experiment med Shackleton på 1930- och 40-talen. Och hit hör kanske också professor Tenhaeffs stölexperiment med paragnosten (mediet) Gerard Croiset. Mycket annat att förtiga.

Men om prekognition är något

som vi alla använder oss av, kanske dagligen, utan att veta om det, så skulle denna förmåga existera också kunna påvisas indirekt på många olika sätt. En författare som ägnade åtskilliga decennier av sitt liv åt att grubbla över detta problem var belgaren Maurice Maeterlinck. Tyvärr skriver han sina essäer på en så klassisk retorisk prosa att de numera är nästan oläsliga, men det hindrar inte att han besitter en ovanlig intuition, och kommer med åtskilliga förslag som det säkert skulle löna sig för forskare att närmare studera. Ur en liten essä i **Det begrafna templet** (Sthlm, 1911) citerar jag, med normaliserad stavning, en liten iakttagelse.

"Det är (...) egendomligt, men kan ständigt konstateras, att offren vid de stora katastroferna vanligen blir vida färre än all sannolikhet tycktes giva för handen. I sista ögonblicket har nästan alltid någon oförmodad och ovanlig omständighet hållit borta hälften och ibland två tredjedelar av dem som hotades av den ännu osynliga faran. En stor ångbåt, som går till botten, har vanligen ett vida mindre antal passagerare än den skulle ha haft om den inte gått till botten. Två tåg som kolliderar, ett snälltåg som störtar ner i ett bråddjup osv., har färre passagerare än de dagar då intet händer. En bro som brister, gör det oftast och mot all förväntan just som folkmassan lämnar den. (- - -) Gruvexplosioner /inträffar/ företrädesvis då det är betydligt färre arbetare nere i gruvan än som regel brukar vara där. Och när en krutfabrik, ammunitionsfabrik eller dylikt springer i luften, är det likaledes oftast, då de flesta av arbetarna, som eljest alla skulle ha omkommit, av någon obetydlig men providentiell anledning hade avlägsnat sig. Denna nästan konstanta iakttagelse har givit anledning till stående uttryck som vi alla känner. Varje dag läser vi i tidningarna fraser som denna: 'En olyckshändelse som kunnat få de mest sorgliga följder, inskränkte sig tack vare den och den omständigheten till att...' Eller: 'Man ryser vid tanken, att om samma olyckshändelse inträffat en minut tidigare, då alla arbetarna, då alla passagerarna...' osv." (sid 157 f.)

Om dessa iakttagelser är riktiga borde de kunna ges statistiskt underlag. Så har också skett. En amerikansk matematiker, William Cox, genomförde för tjugo år sedan en undersökning där han försökte ta

reda på om antalet passagerare som rest med tåg som råkat ut för olyckor var färre än det normalt borde ha varit. Och han kom fram till att så faktiskt var fallet. Han jämförde antalet passagerare på olyckståget med antalet passagerare på samma tåg den närmaste 7:e, 14:e, 21:a och 28:e dagen före olyckan. Hans undersökning som spänner över sju års tågtrafik visar att människor faktiskt tycks undvika att resa med tåg som skall drabbas av en olycka. De tåg eller de tågsätt som råkade illa ut hade ständigt färre passagerare än de normalt borde ha haft. Cox ansåg skillnaden mellan det normala och det faktiska antalet passagerare på olyckstågen vara så stor att han uppskattade oddsen mot slumpen till över hundra mot ett. Något annat än slumpen bör alltså ha spelat in. — Prekognition? (3)

Sådana här undersökningar är utomordentligt intressanta och man skulle önska att fler statistiker toge sig före att analysera liknande material. Det skulle inte bara kunna ge värdefulla "bevis" för prekognitionens existens, det skulle framförallt kunna visa hur prekognition s.s. fungerar spontant. Flera av de människor som följde **Titanic** i djupet tycks t.ex. ha upplevt medvetna föräningar, impulser som de kanske tyckte var alltför irrationella att följa. Vad Cox' undersökning tycks visa är ju att människor kanske hellre agerar efter undermedvetna varningar — impulser som inte når över medvetandets tröskel och som därför är lättare att psykologiskt rationalisera. Att undermedvetna varningar kan ha spelat in i **Titanics** fall är inte heller uteslutet, fast omöjligt att bevisa. Skeppet hade plats för 3.000 passagerare, men endast ca 2.200 fanns ombord. (Besättningen inräknad.)

★

Ur ockult synpunkt är **Titanics** undergång förmodligen en av de mest invecklade händelser som någonsin timat. Och inte många händelser har heller blivit så legendomspunna som denna. Det finns numerologiska, kabbalistiska och astrologiska "orsaksförklaringar" till katastrofen; ja, det finns nästan lika många ockulta förklaringar som det finns ockulta "vetenskaper".

Den spökintresserade kan läsa om den osalige kapten Smith — **Titanics** befälhavare som omkom vid olyckan — men som efteråt setts ira omkring i olika hamnar förgäves

sökande befäl över nya fartyg.

Det finns också en legend att katastrofen skulle ha orsakats av en "faraas förbannelse". En egyptisk mumie, som på sin väg från Egypten till England påstås ha spritt död och förintelse omkring sig, sägs ha funnits ombord på **Titanic** och följt fartyget i djupet. Historien är emellertid uppdiktad. Berättelsen härstammar från ett skådespel **Voyage to Another Land**, skrivet av en Albert Steffen någon gång på 1930-talet. (4)

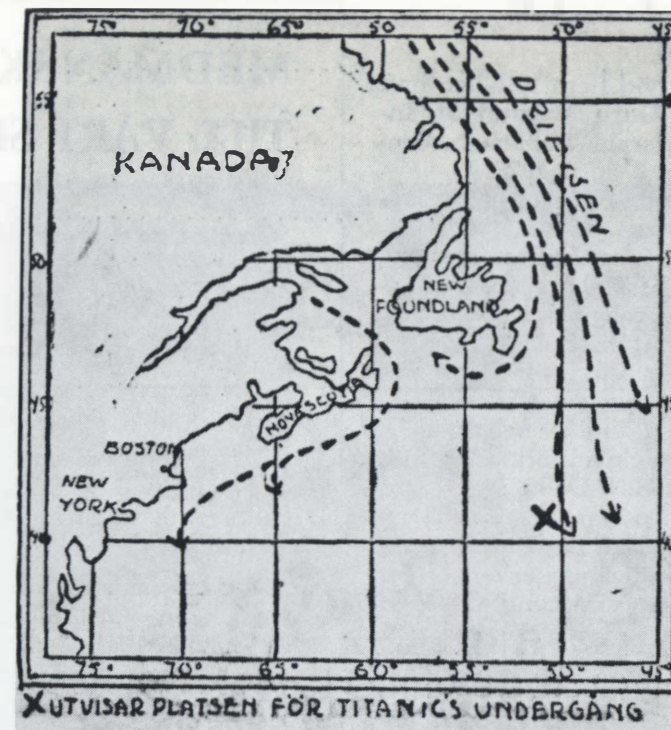
Vid tiden för katastrofen spreds i massmedia ett rykte att "den blå diamanten", Hopediamanten, som också påstås bära på en förbannelse, lär ha funnits ombord. (Dagens Nyheter ägnade en halv sida åt historien den 20 april 1912.) Om diamanten verkligen fanns ombord känner jag inte till, men den blev i så fall räddad. Den finns f.n. att beskåda på Smithsonian Institution i Washington. I varje fall tillhörde inte Hopediamantens dåvarande ägare, en Mr Ned McLean, **Titanics** passagerare, vilket först uppgavs och kanske gav upphov till ryktet.

Som avslutning kan nämnas ett kuriöst fall av "synkronisitet" — som väl jungianer skulle kalla det. På månaden 23 år efter **Titanic**-katastrofen, alltså i april 1935, undgick lastångaren **Titanian** med knapp nöd att kollidera med ett isberg. Hon befann sig då på ungefär samma position som **Titanic** katastrofnatten, när vakthavande officeren fick en känsla av överhängande fara och, utan rationell motivering, stoppade maskinerna. (5)

Noter

1) I detta sammanhang kan nämnas ett nyhetsbedrägeri, som väl på sitt sätt saknar motstycke i modern presshistoria. Under de första dagarna efter **Titanic**-katastrofen rådde på nyhetsbyråer och tidningsredaktioner full förvirring med motsäggande rapporter, dementier och dementier av dementier. I detta kaos kablade Reuters byrås New York-korrespondent ut en ytterst dramatisk och detaljerad ögonvittnesskildring av **Titanics** undergång som — sedan den blivit publicerad i flera tidningar — dock avslöjades vara ett snabbt hopsnickrat referat av valda kapitel ur Morgan Robertsons bok. Robertsons skildring blev alltså för en stor allmänhet den bokstavligt talat första rapporten från jätteskeppet **Titanics** undergång. Reuters "scoop" omtalas bl.a. i Dagens Nyheter den 18 april 1912, under den något sarkastiska rubriken "Hur man gör sensationstelegram i Amerika".

2) Dessa uppsatser finns också publicera-

de i den nämnda utgåvan av Robertsons bok.

3) Cox, W. E. "Precognition: An Analysis II, Journal A.S.P.R. July 1956.

4) En intressant redogörelse för legenden om mumien på **Titanic** står att läsa i den stencilerade tidskriften *Arcanum*, febr. 1975. A:177. Uppgiften om varifrån legen-

den härstammar har jag fått från Edward S. Kamuda, sekr. i Titanic Historical Society, Inc.

5) Uppgiften är hämtad från David Techters krönika i *Fate*, nov. 1974, som i sin tur åberopar en artikel av Arthur Koestler i London Sunday Times, 5 maj 1974.

ASTROLOGI

Vi lämnar gärna **BOLITO ASTROLOGI KALENDER** till påseende en vecka. Gör förbluffande upptäckter och lär dig ställa prognoser. Pris kr 25: — om du köper den. Är även märkessköld.

Skriv genast eller sänd annonsen!

BOLITO AB

Box 290, 251 04 Helsingborg 1
Ordertel. 042/13 25 85
Postgiro 41 17 32 — 1

Astrologisk-psykologiska Institutet

innehavare: Carl Lidman, 30 års erfarenhet, utför horoskop med korrekt planetställning vid födelsen. Senaste sensationella tyska rön och upptäckter i denna vetenskap, användes vid tolkning av karaktär och ödestendenser.

Telefon 08-48 80 58 — OBS! ICKE SPÅDOM!

PS. Den som tror eller vet att astrologi är vetenskap är välkommen! De övriga bör ej taga min tid i anspråk.

UFO OCKULTISM ESP

ANDLIG UTVECKLING

Engelskspråkig litteratur
700 titlar i lager varav 100 i pocket.

Rekvirera våra nya boklistor — 1975!

EDISTA postorderbokhandel
Box 4003, 180 10 ENEBYBERG

Besök gärna vårt lager efter överenskommelse per tfn 08/758 62 50.

SIKTA HÖGT

Lev inte på sparlåga. Bygg upp hälsa, charm, intellekt, livskvalitet. Lev upp med

STEGRA-PROGRAMMET

Unik metod i 9 arbetshäften, som mynnar ut i en fritidsorganisation. Begär fritt provhäfte.

Fritidsfrämjandet
Box 442
126 04 Hägersten 4

Guru Maharaj Ji avsatt?

Sökaren har vid flera tillfällen haft artiklar om **Guru Maharaj Ji**. International Herald Tribune meddelar onsdagen 2 april 1975:

Guru Maharaj Ji's moder tar avstånd från sonen.

Det var med tungt hjärta, men modern till Guru Maharaj Ji, den 17-årige indiske religiöse ledaren, har tagit avstånd från sonen. Hon säger att hennes son, som lever i USA tillsammans med sin amerikanska fru, är en play-boy, inte en helig man.

I en undertecknad förklaring, tillkännagiven i New Delhi, säger hans moder att hon har avsatt sin son som andlig ledare för Divine Light Mission och inte längre erkänner honom som "the perfect master", som han benämns av sina anhängare.

Känd som Sri Mataji eller heliga modern, säger hon att hennes son, "under tillskyndan av vissa dåliga element i United States Divine Light Mission, ständigt har ringaktat hennes vilja genom att anta en föraktlig, icke-andlig livsväg. Därför är det, om än med tungt hjärta, som jag tillsammans med 8 miljoner anhängare i Indien, tillgivna hans lära, ogiltigförklarar honom och hans verksamhet och härigenom avsätter honom från rörelsen, eftersom han har avfallit från sin andliga väg".

Susan Bucher, 30-årig kanadensisk anhängare av Divine Light Mission, säger som ombud för gurun moder: "Han har inte levt som han har lärt... Han tillåter sig själv och uppmuntrar sina anhängare att äta kött, att gifta sig och ha sexuella förbindelser och att dricka alkohol."

(Från engelskan av John Avblom.)

Är det riktigt att Guru Maharaj Ji blivit avsatt som ledare för Divine Light Mission? På den frågan svarar en företrädare för DLM i Sverige, Christina Aaby, i ett brev, som vi återger på sidan 26.

MEDMÄNSKLIGA RÄTTIGHETER TILL VÅRT SISTA ANDET AG

Sentenser av Olle Wedholm

"Ingen må prisas lycklig före sin död." Ovidius

"Bättre är dödens dag än födelsedagen." Predikaren 7: 2.

Det finns ett förhållande på vilket all kultur kan mätas: **sättet på vilket man behandlar de döende.**

Den nutida kallsinnigheten för de döende visar inget annat än den slutgiltigt avklädda likgiltigheten för människan, all "välfärds-politik" till trots. Endast penningen och tekniken är heliga, icke människan.

Den medicinska utbildningen får icke resultera i teknikfrälsta mekaniker — det gäller ju dock icke bilar! — utan bör fostra förståelsefulla hjälpare i sjukdomsnödens stund, väl vetande att **en gång kommer de själva i samma obevekliga situation.**

Ingen borde få bli läkare som under sin utbildning sysslat med vivisektion och ingen borde heller få bli läkare utan att först ha tjänstgjort minst ett år som sjukvårdsbiträde.

Fråga långvårdsbiträdet hur det nu är. Hon vet!

Stanna upp och betänk: en dag är det **Din tur!**

Vad I viljen att människorna skola göra eder — gäller även dödsstunden.

Vi går icke omkring med **köbrickor**, när det gäller vår egen död, utan med **hemliga inkallelseorder**, så det kan gälla Dig själv tidigare än Du själv anar...

Man har synnerligen svårt att föreställa sig att någon människa vill bli torterad med livsuppehållande läkarteknik ända tills det absolut icke längre finns någon möjlighet att plågas mer. Välsignad vare då befriaren döden! Den är barmhärtigare än människan!

När samhället av humanitära skäl kan tillåta livsavbrytande ingrepp vid livets början — genom aborter — förstår man inte logiken i att med alla tänkbara medel uppehålla det vid levnadens slut. Rimligt vore ju då också att man kunde tillåta en human befrielse från lidandet, **när individen själv så önskar.**

Prioritera dödsvården framför all annan vård, ty **den angår oss alla.**

Politikernas främsta uppgift: att låta oss kunna se fram emot vår sista stund med ro och tillförsikt och icke — som nu — med skräck och fasa.

Gör icke jordelivets slutstation till en mardröm för åldringar!

En döende har rätt till samma humanitet och kultur som **en levande** — vilket hon ju också är.

Vi vill inte dö som samhällets utstötta och medicinmännens vivisektionsdjur!

Jordelivet har för många åldring varit ett helvete — låt då åtminstone döendet bli en **naturlig befrielse!**

Solens nedgång **kan** vara lika vacker som solens uppgång.

Till och med brottslingar — som skall avrättas — lär få sin sista önskan uppfylld. **Vi vill bara få samma privilegium som dessa.**

Vårt mål är alltså: **LAGSTADGAD RESPEKT FÖR MÄNNISKANS SISTA VILJA!**

Bokhandeln Näckrosen

Två rosor spirar i den göteborgska stadsdelen Haga. Det är bokhandeln Näckrosen och det vegetariska matstället Solrosen på var sin sida av Haga Nygata. De drivs av Divine Light Mission.

Näckrosen växte fram under 1974, då gåvor som skänkts började säljas i lokalen. Där finns ännu en antikvarisk avdelning, avsedd att säljas ut och från den blygsamma starten ge plats för ett nytt brett sortiment.

Försäljningen är inte alls begränsad till den egna rörelsens skrifter, tvärtom hittar man här t.o.m. en del amerikansk underground- och avantgardelitteratur samt surrealism bland böckerna om reinkarnation, yoga, astrologi, antroposofi, tao, zen och annan religiös eller till religion anknuten litteratur. Färgstarka indiska planscher, tempelmusik på grammofonskivor, rökelse och kinesisk medicin finns där också, dessutom billiga små handgjorda häften i skilda ämnen.

Än så länge är förstås de allra flesta böckerna på engelska, och lär så förbli, men i den s.k. ockulta vågens tecken ökar ju också utgivningen på svenska av vad som tidigare betraktades som alltför otillgängligt och exotiskt för en svensk läsekrets. Bokbeställningar tas emot — det finns goda kontakter särskilt med Indien men också med t.ex. Japan och Holland. Med Ramakrishna Society finns också förbindelse. Tidskrifter som t.ex. East-West Journal, Gnostica m.fl. vill man sprida kännedom om.

Det behöver väl knappast nämnas att med en sådan inriktning är kundtillströmningen inte särskilt stor. Men helvegetariska matstället Solrosen är flitigt besökt och går ihop ekonomiskt, och det får tydligen i viss mån subventionera bokhandeln.

— Unga människor som ibland känner sin tillvaro tom och utan mening kan säkert alla hitta någonting här som kan väcka till liv det de söker efter. Kanske kan vi här skapa ett centrum för att sprida glimtar av det stora ljuset, säger Raoul Korr, som kommer från USA och lämnar de flesta upplysningarna om bokhandelns ambitioner.

Namnet Näckrosen valdes eftersom den blomman är närmaste svenska motsvarighet till den österländ-

Fr. v. Jan Karsberg, Helene Rée och Björn Dahrin

Näckrosen, Haga Nygata 21, 413 01 Göteborg. Tel. 031/13 60 85.

ska lotusen: leva i världen men inte av världen.

— Vi vill visa att det andliga står i direkt förbindelse med världen, säger arkitekt Björn Dahrin, som ofta finns på plats i bokhandeln — Helene Rée och Jan Karsberg är också medhjälpare där.

— Många ungdomar av i dag som känner att enbart materiella värden inte håller eller blivit besvikna efter t.ex. ensidigt politiskt arbete kanske vi kan ge något, visa dem andra dimensioner i tillvaron, förklarar Dahrin.

Bertil Nilsson

ETT ARBETE OM TANKARNAS VERKAN PÅ KROPPEN

Av Nils-Olof Jacobson

Min favoritbok? Det är svårt att välja bland alla de böcker som under mitt vuxna liv har haft betydelse för mig. En lyrikbok, som jag då och då återvänder till? Eller den bok som har haft den mest genomgripande betydelsen, som har markerat riktningen för ett långt avsnitt av livet? Det skulle bli något som Martinus har skrivit. Men i hans arbete kan jag inte plocka ut någon enstaka bok — det är hans kosmologi som helhet som har haft betydelse, framförd i böcker och föredrag av honom själv och andra.

I stället väljer jag att skriva om en bok som nu har stor betydelse för mig, som har varit med om att visa vägen för en utveckling som sker just nu. Det är Agnes Sanfords *Det helande ljuset*. Den engelska upplagan utgavs på 1940-talet men har kommit i nya och åter nya upplagor. Min är översatt av Gunhild Knoop, är utgiven på Nya Bokförlags AB i Stockholm 1973, har 185 sidor och kostar bara ca 20: — inkl. moms.

Det finns många böcker som handlar om tankarnas verkan på kroppens hälsa, om olika former av psykiskt helande. Jag har läst något dussin. Samma grundläggande principer går igen i alla, men *Det helande ljuset* är den enklaste och mest praktiska och lättillgängliga jag hittills har läst. Den är, som Agnes Sanford skriver i förordet, en gör-det-självt-bok.

Jag vet inte om Agnes Sanford fortfarande lever på jorden, och någon mer bok av henne har jag inte läst. Hon har skrivit fler, om teologiska frågor. Av den här boken framgår att hon växte upp i "den strikta presbyterianska fällan" och att hon har varit flitigt verksam i sin kyrkas tjänst, både i gudstjänstlivet och som ledare. Jag kan inte dela alla hennes teologiska åsikter och känner mig ganska främmande för ett par kapitel i boken, de om bikten och syndernas förlåtelse genom avlösning. Men det gör inte så mycket. Det enda läsaren behöver hålla med Agnes Sanford om för att få utbyte av boken är att det finns en kraft i universum som är större än vi själva, en kraft som vi för enkelhetens skull kan kalla Gud. Boken handlar om hur

vi kommer i kontakt med denna kraft så att den kan nyskapa våra liv.

"Om vi kopplar in ett elektriskt stryckjärn och det inte fungerar, undersöker vi ledningarna eller sladden eller huset. Vi står inte bestörta framför järnet och utbrister: 'Snälla elektricitet, jag ber dig komma in i mitt stryckjärn och låta det fungera!' Vi förstår att fastän hela världen är full av den hemlighetsfulla kraft vi kallar elektricitet, kan endast den kraft som strömmar genom järnets ledningstråd få det att fungera.

Samma princip gäller Guds skaparkraft. Den fyller hela universum, men endast den del av kraften som går genom oss själva kan brukas av oss.

Vi har ofta försökt få denna skapande kraft att strömma genom oss, i det att vi bett Gud göra än det ena, än det andra. Han har kanske inte gjort det, och då har vi dragit slutsatsen att det inte är någon idé att be, därför att Gud — om han nu existerar — kommer att göra precis som han själv vill, utan hänsyn till våra önskningar. Med andra ord, vi tvivlar på Guds villighet eller förmåga att i vårt liv och i vår kropp åstadkomma de resultat vi önskar. Vi tvivlar inte på vår egen förmåga att komma närmare honom och bli uppfyllda av honom, utan på hans villighet att komma in i oss och fylla oss med sig själv."

Hur ska vi då bära oss åt? Vi som inte tycker oss ha någon kontakt med Gud, vi som på sin höjd upplever honom som ett teoretiskt begrepp, något som kanske finns. Varför inte göra ett experiment, föreslår Agnes Sanford. Tänk på något som ni behöver, och be Gud att få det. Välj något enkelt och vardagligt. Det enklaste kan vara att be om något som har med kroppens hälsa att göra. (Agnes Sanford nämner på några ställen i boken att vi också själva kan göra mycket för kroppens hälsa genom att ge den den diet, motion osv. som den behöver. Man kan tycka att hon skulle ha skrivit mer om detta. Men det är inte hennes uppgift — så många andra böcker finns om dessa frågor, och det finns redan alltför många människor som tycks tro att man kan äta sig in i himlen. Det är

trots allt mycket lättare att hålla en riktig diet än att tänka riktigt.)

"Första steget när man söker uppnå resultat genom vilken makt det vara må, är att sätta sig i förbindelse med denna makt. När man söker hjälp från Gud, blir alltså första steget att sätta sig i förbindelse med Gud. — 'Bliven stilla och besinna, att jag är Gud.'

Låt oss sedan lägga ner våra bekymmer och vår ängslan, stilla våra sinnen och koncentrera oss på Gud. Vi kanske inte vet vem eller vad Gud är, men vi vet att det finns något som uppehåller detta universum, och detta något är inte vi själva. Alltså blir första steget att slappna av och besinna att det finns en källa till liv utanför oss själva.

Andra steget är att träda i förbindelse med detta liv genom att be ungefär så här: "Himmelske Fader, föröka i mig Din livgivande kraft."

Tredje steget består i att tro att denna kraft nu strömmar in i oss och att ta emot den genom tron. Ty hur mycket vi än ber om något, så blir det inte vårt förrän vi accepterar det och tackar för det. 'Tack, Fader', kan vi säga, 'att Ditt liv just nu flödar in i mig och förhöjer livet i mig till ande, själ och kropp.

Och fjärde steget består i att vi iakttar hur detta ljus och detta liv verkar. För att kunna göra det måste vi bestämma oss för någonting påtagligt som vi vill uppnå, så att vi obestridligen vet om vårt experiment lyckats eller ej."

Men om vi inte lyckas? Sanford berättar om en fattig kvinna som bad Gud skicka henne två par stövlar till hennes pojkar, och efter tre dagar fick hon dem.

"Det skulle jag aldrig våga!, utbrast en ung man, som jag berättade det för. 'För tänk om de inte hade kommit!'

Han menade, att om han inte fick några stövlar så funnes det ingen Gud. Å andra sidan, om han hade vridit på en strömbrytare till det elektriska ljuset, och det inte hade tänts, skulle han ju inte ha sagt: 'Det finns ingen elektricitet.' Han skulle i stället ha sagt: 'Det måste vara fel på lampan.'

Därför bör vi förstå, att om vårt ex-

periment misslyckas, beror det inte på någon brist hos Gud utan på en naturlig och förstäelig brist hos oss själva. Eller vilken vetenskapsman skulle väl bli modstulen, om hans första försök misslyckades? Eftersom vi har för avsikt att med Guds hjälp hela våra brister och så att säga reparera våra ledningar, behöver vi inte vara rädda att pröva hans kraft genom bön."

Och hon fortsätter: "Är det inte underligt att människor som är rädda att göra ett experiment, inte tvekar när det gäller att be om de svåraste saker, som t. ex. fred i världen eller sina sjä-lars frälsning! Om de har så föga tilltro till bön, att de inte vågar pröva sin förmåga att kontakta Gud genom att be om något enkelt, så är det troligt att deras vittomfattande förböner har ringa kraft. Om var och en som ber för världens fred hade tillräcklig bönekraft för att åstadkomma botandet av en snuva, skulle vi inom tjugofyra timmar ha en annorlunda värld."

Med andra ord — om vi misslyckas med att bota snuvan så beror det inte på att Guds kraft inte finns, utan på att vi inte har ledningen öppen. Gud råder över alla stövlar på jorden och har tillräckligt med kraft för att bota mänsklighetens alla snuvor, men det beror på människorna om han får lov att göra det. Principen är så enkel:

"För dem som ännu inte blivit föreställda för Gud, vill jag här göra en sammanfattning av trons bön.

1. Välj varje dag samma tid och plats, gör det bekvämt för dig och slappna av.

2. Tänk dig in i att det finns ett liv utanför dig själv.

3. Be detta liv komma in i dig och stärka livet i din egen kropp.

4. Se för ditt inre att din kropp är frisk. Tänk särskilt på den del av kroppen som bäst behöver det. Se den frisk och fullkomlig och strålade av Guds vilja. Och tacka för att detta nu håller på att ske."

Agnes Sanford berättar om det egna helandet, om att bekämpa negativa tankar genom att ignorera dem och ersätta dem med positiva, om andras helande genom handpåläggning, om samarbete med läkare, om helande på avstånd. Hon varierar temat och belyser det med många märkliga händelser som hon påstår har hänt henne och andra. Det är ständigt samma grundprinciper: att göra sig öppen för den universella kraften, att ta kontakt med den, att ge den lov att strömma in, att tro att det sker, att tacka för att det sker, att föreställa sig resultatet. Det är så enkelt — och så svårt att verkligen komma sig för med att praktisera.

Det helande ljuset är en märkvärdig

Agnes Sanford utanför översättarens, Gunhild Knoop, hus i Stockholm september 1972.

bok. Den är verkligen fylld av ett sällsamt ljus och, som förläggaren skrev, "av en oidentifierbar karismatisk kraft". Jag har läst den fyra gånger nu, och det blir säkert fyra gånger till. Den handlar inte om ett sätt att mekaniskt rabbla böner, utan snarare om en livshållning. Att läsa följande stycke tar några sekunder, men att låta orden bli verklighet tar ett helt liv — eller flera:

"Endast så mycket av Gud som vi kan ta emot, kommer att fungera i oss.

'Guds rike är invärtes i eder', sade Jesus.

— Att lära sig leva i Guds rike är detsamma som att lära sig släppa in Guds ljus i sitt inre.

NY KATALOG från STRUBES GRATIS

Andevetenskap - mystik - ockultism - astrologi - flygande tefat - parapsykologi - yoga - forntidsgätor - spiritualism - HÄLSOBUCKER.

Till STRUBES, DK-4130, Viby, Sj.

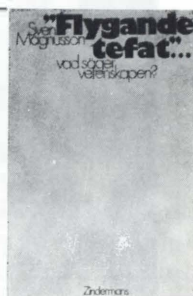
JA — sänd mig gratis gatalog.

Namn:

Adress:

Postnr/Ort:

Sven Magnusson har samlat sina UFO-artiklar till en fackbok för tefatsbitna, saklig, kritisk, informativ (även nyskrivna avsnitt).

Läs om Condonrapporten och kritiken mot den, om professor Hyneks uppfattning, om tefatslandningar och humanoider, om s. k. kontaktade!

"FLYGANDE TEFACT" ...
VAD SÄGER VETENSKAPEN?

I bokhandeln eller direkt från
Zindermans förlag

Box 310, 401 25 Göteborg 1
Ca-pris 45: — inkl. moms. inb.

Sjukhuset i Rajupeta

Svalorna ...

som leder till hat, krig och död.

Att först hjälpa dem som har det svårast är också grundprincipen för allt mänskligt broderskap.

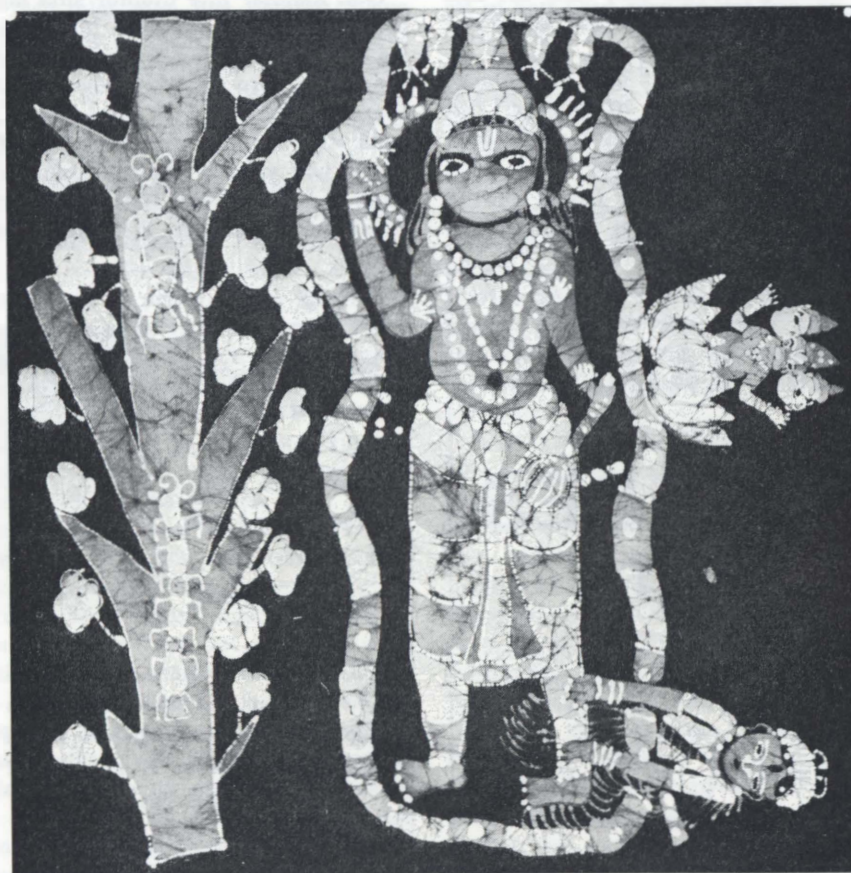
Djupast in i begreppet mänskligt broderskap kommer man först när man inser att detta måste innebära att vi är bröder och systrar i någon. Men låt oss stanna vid att säga något och vara överens om att detta något är kärleken, som innebär att "när du lider gör det ont i mig" och som kommer mig att vilja kämpa för

Forts.

att lindra nöd och för att undanröja nödens orsaker.

Ingen kan hjälpa alla — men alla kan hjälpa någon — tex genom Svalorna, Indien-Bangladesh-sektionen, Spolegatan 5, 222 20 Lund, tel 046/12 10 05. Postgiro 90 12 34 — 5.

Medlemskap kostar 25 kr per år, och man får då Svalornas tidning 4 gånger om året. Olika fadderbidrag, som utgör den ekonomiska grunden för en stor del av verksamheten, kostar genomsnittligt 30 kr i månaden.

När slumkvinnorna i Svalornas batikverkstad berättar i bild, blir det ofta motiv ur den episkt-religiösa diktning som lever i muntlig tradition även i det fattigaste befolknings-skiktet. — Här guden Vishnu på en ormbädd. Vid hans fötter Lakshmi, hans hustru, som smeker hans ben. Från hans navel växer en lotusblomma ur vilken Brahma föds. Foto: Kurt Hagblom.

DJURENS RÄTT ges ut av Nordiska Samfundet mot plågsamma djurförsök, en djurskyddsorganisation med en speciell profil och en stor intensitet. Man strider mot allt slags djurplågeri, men i synnerhet mot det som förekommer på vetenskapliga institutioner. Rörelsen kämpar fortfarande i motvind: den medicinska vetenskapen säger ju att djurförsök "är nödvändiga". Men vivisektionsfrågan har på senare tid uppmärksamats ovanligt mycket i massmedia, bl. a. med anledning av böcker, skrivna av P. C. Jersild och Ivar Lo-Johansson.

Medlem i Nordiska Samfundet blir man för endast 10 kr per år, och då får man också den välredigerade tidskriften, som kommer med fyra nummer om året. Adress: Restadsvägen 15, 161 35 Bromma.

DJURFRONT är en ny tidskrift som utges av Ungdomsgruppen i Nordiska Samfundet. Med endast fem nummer har den redan fört antivivisektionsjournalistiken en bra bit framåt genom reportage, intervjuer och intelligenta, slagkraftiga synpunkter. Med en sådan presentation som Djurfront ger antivivisektionssaken, finns det hopp om att frågan om djurens rättigheter snart skall få ett rimligt utrymme i den svenska kulturdebatten.

"Vi måste få full insyn och publicitet kring hela djurförsöksverksamheten! Om allmänheten visste vilket lidande och godtycke djuren utsätts för skulle knappast den brutala hantering som pågår i de slutna laboratorierna kunna fortsätta." — Ur Djurfront 1, 1975.

Fyra nummer kostar 6: —. Adressen är: Järntorgsgatan 4, II, 111 29 Stockholm.

För en adekvat livsmiljö kämpar **Miljö o Framtid** med Björn Gillberg som redaktör. Expeditionen har adressen Fack, 400 42 Göteborg.

Naturenlig, giftfri odling är en idé som kommer mer och mer. Tidskriften **Biodynamisk odling** är organ för Svenska Biodynamiska Föreningen, 150 20 Järna.

★

Bodhi är en buddhistisk tidskrift. Adress: Box 5158, 102 14 Stockholm.

Arcanum sysslar med ockultism och kan nås på adressen Box 13013, 200 44 Malmö 13.

Per Ragnar:

Reflexioner

Det kom ett brev häromdagen. Det var från en dam som jag inte känner men som jag brevväxlat med några gånger. Hon är troligen i sjuttifemårsåldern. Hon skriver bland annat så här:

"Så mycken skönhet i en torkad blomställning! Härligt att vara gammal och genom erfarenhet veta att man kan leva under de mest skiftande förhållanden. Att man aldrig är annat än en förvaltare och att det gäller att med tillförsikt leva farligt."

Det är härliga ord. Det är ord som rymmer livsvisdom. — Så

mycken skönhet i en torkad blomställning!

Jag kommer ihåg att jag som gymnasist ägnade mej åt att göra små enkla rim om en livssyn jag skulle vilja ha. Ett lydde så här, om jag minns rätt:

"På vårt vita bord står ett krus av ler

med brinnröda aspeblad.

Faktiskt behövs det inte mer för att man ska känna sej glad."

Detta det ibland så svåra men så viktiga — att glädjas över de små tingen, de som många gånger kallas obetydliga, inte så spännande, inte så intressanta. Att ur dem kunna utvinna glädje! Att i dem, i ett mikrokosmos, kunna se återspeglningar av något större. Förnimma samma kärlekskälla bakom alla ting.

Så var det brevets andra mening: "Härligt att vara gammal och genom erfarenhet veta att man kan leva under de mest skiftande förhållanden." En självklarhet kan det tyckas vid ett hastigt betraktande. Och likväl, hur svårt är det inte att verkligen böttna i den satsen, verkligen uppleva innehållet i den mening. Det är så lätt att prisa ombytet, förändringen när den sker i goda vindar. När livet blåser oss mot framgångar och roliga upplevelser. Men hur mycket svårare är det inte att få ur sej de orden när olyckan är framme, när vi eller våra nära och kära drab-

bas av svårigheter och problem, kanske sjukdom. Hur lätt är det inte då att förbanna olika makter, att skylla ifrån sej på det och dom och samhället. Då testas verkligen bärigheten i en livs-maxim, som menar, att inget kan drabba dej oförskyllt. Att du, ur evighetens synvinkel, själv alltid är den innersta orsaken till ditt öde. Att du nu skördar vad du själv sår eller sått, tidigare i detta liv, i ett tidigare liv. Hur härligt måste det inte vara att på sin ålders höst, efter ett bitvis hårt och omväxlande liv kunna hålla fast vid en sån grundtro.

Och slutligen: "Att man aldrig är annat än en förvaltare och att det gäller att med tillförsikt leva farligt."

Detta viktiga att veta att min kropp bara är ett redskap som jag byggt upp och tillfälligt lånar under en relativt kort jordevandring. Att se det meningslösa i att i längden binda sej vid jordiska ägodelar och bara kämpa för materiell framgång. Allt är ju ändå blott till låns. Det är inte ting vi skall samla, det är erfarenheter, för den vidare livsväxtens skull. Och förstår vi det, så kan vi leva fritt, friskt, obundet, med den öppenhet som den gamla damen med sin livsbejakelse kallar att "leva farligt".

Ett i sanning härligt brev som jag själv en dag som åldring skulle vilja skriva till en yngre medresenär.

Ord om Whitman

"Hans favoritsysselsättning syntes vara att ströva omkring utomhus för sig själv, titta på gräset, träden, blommorna och himlen och på naturens ljusspel samt lyssna till fåglar, syrsor, lövgröddor och naturens alla hundratals ljud. Det var tydligt att detta skänkte honom njutning långt mer än det gör för vanliga människor. Innan jag lärde känna honom hade jag aldrig tänkt att någon kunde utvinna så mycket av verklig lycka från tingen som han gjorde. Han var mycket förtjust i blommor, både vilda och odlade; han tyckte om alla sorters blommor. Jag tror han beundrade solrosor och syrener lika mycket som rosor. Kanske ingen levande någonsin har tyckt om så mycket och tyckt illa om så litet som Walt Whitman. Allt i naturen syntes honom intagande. Allt han såg och hörde tycktes till-

tala honom. Han föreföll att tycka om alla män och kvinnor och alla barn han såg — och jag tror att han verkligen tyckte om dem, fastän jag aldrig hörde honom säga det, men var och en som kände honom erfor att han tyckte om honom eller henne och att han tyckte om andra också. Jag hörde honom aldrig tvista eller disputerar, och han talade aldrig om pengar. Han för-svarade alltid, ibland lekfullt, ibland helt allvarligt dem som uttalade sig hårt och ovänligt om honom och vad han skrivit, och jag tänkte ofta att han till och med fann nöje i opposition från ovänner. I början av vår bekantskap trodde jag att han vak-tade på sig själv för att inte ge uttryck åt missnöje, antipati, klagomål och protest. Jag trodde inte det var möjligt att dessa sinnestillstånd kunde saknas hos honom, men sedan jag länge iakttagit honom, för-

stod jag att de gjorde det. Han talade aldrig nedsättande om någon nationalitet eller samhällsklass eller om någon tid i mänsklighetens historia, ej heller om något yrke eller någon sysselsättning — inte om några levande eller döda ting överhuvudtaget, och inte om naturens lagar eller om några av deras följder, såsom sjukdomar, missbildningar och död. Han klagade aldrig över vädret eller över sjukdom, smärta eller något annat. Han svor aldrig. Detta låg inte nära till hands, eftersom han aldrig talade i vrede och tydligen aldrig var förbittrad. Han gav aldrig uttryck för fruktan, och jag tror inte att han någonsin kände det."

Så lyder i sammandrag ett avsnitt om poeten Walt Whitman i dr R. M. Buckes bok "Cosmic Consciousness", här översatt från en artikel av dr B. R. Mullik.

TM...

Forts.

utan sådan hjälp som föresvävat mig och drar mig allttjämt fram i samma isolering med mina tabletter. Det måste dock erkännas att jag inte fungerar så alldeles dåligt; klockan fyra eller fem, ibland ännu tidigare, brukar jag börja en intensiv arbetsdag; det är inte sällan jag allttjämt sitter vid min skrivmaskin i åtta timmar. Och så har det pågått i decennier. Rätt skall vara rätt; våra biokemister skall ha en eloge de också. Ändå kan jag inte tro att detta med gifter är rätt väg.

Den 1 april 1975

Nog är det egendomligt hur saker och ting kan se fullkomligt olika ut för olika människor. Ni tycker särskilt illa om att invigningsritualet vid TM-kurserna läses på sanskrit. Jag fann den lilla ceremonien vacker. *Just därför* att man, som Ni mycket riktigt säger, inte begriper ett enda dugg förblev jag härligt ostörd. Ljus, blommor — vem kan förarga sig över sådant? Vi hade blivit uppmanade att medföra lite blommor och frukt till invigningen, och jag tyckte det kändes förtjusande att söka ut det vackraste man kunde hitta på Båstads färgrika högsommartorg. Det var roligt och festligt och högtidligt att lämna fram det.

Jag skulle så gärna vilja att någon kristen medmänniska äntligen kunde förstå varför jag inte finner någon riktig frid under våra västerländska gudstjänster. Det är för att man hela tiden konfronteras med uttryck för en totalt förgången världsåskådning — och väl att märka på ett språk som man förstår. För mig är detta oövervinnligt störande. Jag känner mig i grunden alltid som en främling — och utestängd. Jag vet vad jag talar om. Under fyrtioalet gick jag regelbundet i den svenska kyrkans högmässa (på den tiden kallade man den ännu ibland för den evangelisk-lutherska, den stora upplösningen hade inte satt in så som nu). Min längtan efter en fristad var överväldigande under dessa förfärliga år, och jag hade ingen annanstans att ta vägen. Jag formligen drevs till kyrkan.

Men det blev inte möjligt för mig att fortsätta. Jag far för illa av den disharmoni som uppstår när det hela tiden sägs och mässas och predikas något som man känner att man inte kan mena helhjärtat nu under det tjugonde århundradet.

Missförstå inte detta! Självfallet tror jag inte det vore rätt lösning att återinföra latinsk gudstjänst som ingen be-

griper mer än prästerna. Jag vill bara öppet berätta varför jag nästan aldrig går i kyrkan numera. I själva verket undrar jag om inte det lilla kursiverade stycket ovan säger i klartext vad många tänker.

Nu när jag lägger sista hand vid detta har vi kommit fram till den 11 april. Under mellantiden har jag skrivit en hel serie brev till Er. Förmodligen går det inte för mig att få allt tryckt. Men så snart jag finner det hela tillräckligt genomarbetat skall jag sända Er personligen hela manuskriptet.

Med vänlig hälsning!

Birgit Lange

Brev

Sedan en tid tillbaka har världspresen med sedvanlig ytlighet hängett sig åt nya och framförallt säljande aspekter på "gåtan" Guru Maharaj Ji, hans familjeangelägenheter och den meditation (Kunskapen) han förmedlar. Att det som säljer inte behöver ha det minsta med sanning att göra, vet vi sedan gammalt, även om våra vanföreställningar och okunnighet ibland förleder oss att tro motsatsen.

De fräcka utfallen mot Guru Maharaj Ji som person, mot hans arbete samt mot hans organisation Divine Light Mission har nu antagit så groteska proportioner att vi, dvs Guru Maharaj Ji's lärjungar, måste få komma till tals.

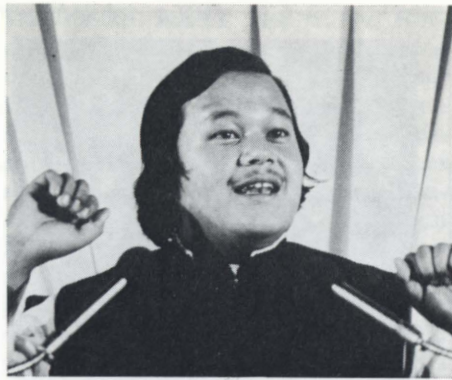
Uppgiften att Guru Maharaj Ji skulle ha fått sparken som ledare för Divine Light Mission pga sitt föregivna "ogudaktiga" leverna är osann.

Guru Maharaj Ji har full kontroll över sin Mission. Missionen är Guru Maharaj Ji.

Påståendena om motsatsen härrör från Guru Maharaj Ji's mor och hans två äldre bröder, vilka sedan drygt sju månader tillbaka systematiskt motarbetar honom och hans arbete med att sprida Kunskapen i världen.

Att Guru Maharaj Ji till att börja med valde att bosätta sig i USA och senare gifta sig utan moderns välsignelse eller tillstånd orsakade den brytning som med tiden vidgades och förstärktes av den smutskastning, som Guru Maharaj Ji bestått med av sina anhängare. Under denna tid har medlemmar av Maharaj Ji's familj skapat förvirring inom Missionen i England och i Indien genom att utnyttja sin formella ställning (men icke faktiska reella) som ledare för Missionen å Guru Maharaj Ji's vägnar.

När Guru Maharaj Ji i början av april i år beslöt sig för att resa till Indien för att reda upp situationen där, greps uppenbarligen hans anhängare av panik, bröt med honom och började den grundlösa smutskastning som pressen nu utan varje spår

Guru Maharaj Ji

av källkritisk granskning upphöjt till faktum.

Ibland har förvirring också uppstått pga benägenheter att se till och fastna i yttre olikheter mellan Maharaj Ji och hans anhängare och därefter tänka på dessa som själva hans Kunskap. Men det som Maharaj Ji ger — utöver en faktisk upplevelse av Kunskapen — är ett antal tekniker, som hjälper till att nå fram till koncentrationen, vilket leder till ett medvetande om hur man kan leva i harmoni och kärlek.

Det enda sättet att lära känna Maharaj Ji är genom att direkt ta del av vad han är här för att ge, nämligen Kunskap (om livet). Vidare har det funnits en tendens att missförstå titeln "Fullkomlig Mästare". Med "Fullkomlig Mästare" menar vi en som kan visa andra inre fullkomlighet — livskraften i dess rena form. Fullkomlig hänför sig inte till några kulturella, gruppmässiga eller individuella normer för hur man ska vara i uppförande, utseende och intellekt. Sådana normer skiftar naturligtvis med tid och rum. Maharaj Ji kallas Fullkomlig Mästare av den enda orsaken att han kan lära människor att meditera på den oföränderliga energi, som vi kallar livskraft, rent medvetande, perfekt vibration, Gud — allt efter vår erfarenhetsbakgrund.

Christina Aaby

LILLA FILOSOFIRUTAN

"Objektiviteten är handikappad gentemot fanatismen genom att den inte befrämjas med fanatiska medel."

Piet Hein

Vi behöver våra ideella fanatiker, de som med den fullständiga övertygelsens glöd arbetar för en sak. Samhället vore fattigt utan dem. Men vi behöver framför allt de sakliga, opationerade individerna som kan tränga bakom de känsloladdade diskussionernas dimmor till Verkligheten. Objektiviteten måste få vårthängivna stöd.

FÅ DERES HOROSKOP

stillet og tilsendt for 35 svenske kr. Send fødselsdato, klokkeslet og fødested til

Peter Sørensen

Havrevej 12, DK-2700 Brønshøj,
Danmark

SPIRITUALISTISK LITTERATUR

Begär vår boklista med senaste nytt!
(Priser med moms.)

Brunton, Paul: Den hemliga vägen,
hft kronor 39:—

Cooke, Ivan: Sir Arthur Conan Doyle
kommer tillbaka kronor 36:—

Puharich, A: Uri (Geller)
hft kronor 42: 50

Sallert, Ulla: Astrologi,
hft kronor 39:—

Schmidt, K. O.: Vi lever inte bara en
gång, hft kronor 39:—

Schmidt, K. O.: Reinkarnation,
hft kronor 33:—

Twigg, Ena, Medium, inb kronor 43:—

BOKFÖRLAGET EXCELSIOR AB
Box 5314, 102 46 STOCKHOLM 5

ROSENKREUZARNES VÄRLDSÅSKÅDNING

eller Mystisk Kristendomslära
av Max Heindel
belyser de kosmiska såväl som de
personliga levnadslagarna.

Kr 49:— plus porto
THE ROSICRUCIAN FELLOWSHIP
svenska sektionen
Box 40261, 103 44 Stockholm 40

HEALING!

F. S. Lind
dipl. massör o. sjukgymnast
Klostergatan 31
703 61 Örebro
Ring för tidsbeställning
019/11 33 79. Välkomna!

VATTUMANNEN

Bokhandel och
postorder

NY KATALOG 1975

med nya titlar från
USA och England.

Order: tel. 08/10 69 15

Affär i Strindbergs Blå Tornet
Tegnérsgatan 43 A, Stockholm.

Meditation, yoga, astrologi, massage,
akupunktur, makrobiotik, flygande te-
fat, skivor, affischer, rökelse.

Nu bättre och snabbare leveranser.

VATTUMANNEN

Box 45096
104 30 Stockholm

Två buddistiska skrifter

BUDDHA, DHARMA, SANGHA. Grundelement i buddismen av Marcel Sirander, Göteborg. På ett 50-tal sidor förklarar han den praktiska och realistiska läran på ett djupare och mera lättbegripligt sätt än flertalet större böcker gör.

LÄRAN OM SINNETS NATUR. Undervisning av Lama Kalu Rinpoche, en av de främsta lärarna inom den tibetanska Kagyupa-skolan, redigerad av Hannah och Ole Nydahl. Högaktuell för alla som kom i kontakt med Karmapa under hans besök i Skandinavien vid årsskiftet.

Båda böckerna är illustrerade med foton och teckningar och är lämpliga som både en inledning och en fortsättning på religiösa studier. Pris per häfte 14:70 inkl. moms. Portofritt vid förskottsbetalning per postgiro 87 46 54 — 7.

BUDDISTISKA FÖRLAGET
Box 4031, 452 00 STRÖMSTAD

Kontakt

Kontakt önskas med seriös spiritistisk grupp eller förening i Örebro, Eskilstuna, Katrieholm eller Norrköping.

Svar till "Sökare", sökaren f. v. b.

★

Mitt stora intresse är filosofi och parapsykologi, och jag önskar komma i kontakt med personer som har eller har haft parapsykiska upplevelser.

Svar till "Filosofiintresserad", Sökaren f. v. b.

★

Kvinna med de djupa intressena och de stora målen sökes av 48-årig fil. mag. Svar till "Scorpios", Sökaren f. v. b.

★

Finns det någon flicka som är intresserad av meditation, österl. religioner, reinkarnation, vegetarisk livsföring, segling i skärgården m.m. Söker du en kärleksfull gemenskap med en trogen vän att hålla i handen när motvinden blåser? Skriv då till mig, som är 20 år. Din ålder är av mindre betydelse. Barn inget hinder.

Svar till "Ensam i Mellansverige", Sökaren f. v. b.

★

Jag är dödstrött på den skrämmande ytligheten och tomheten i dagens samhälle, då speciellt när det gäller relationerna manligt—kvinnligt. Är du en flicka, 20—30 år, funderar du allvarligt över livets mening och universums storslagenhet och mysterium, hör av dig! Kanske vi kan åstadkomma en mycket ovardaglig vänskap.

Svar till "Göteborg", Sökaren f. v. b.

★

30-årig ung mand fra København ønsker at korrespondere med ånlige søgende mennesker, såvel fra Sverige som Norge. Mina interesser er følgende: reinkarnation, parapsykologi, kristendom (Bibeln) og ufologi; særligt George Adamskis kosmiske filosofi interesser mig meget. Skriv så kan vi hjælpe og støtte hinanden, på vores hver for sig fælles mål, det Guddommelige.

Svar till "Lad os støtte hinanden", Sökaren f. v. b.

Pris för kontaktannonser: 20 öre per ord + 2:— i eftersändningsavgift, dock tillsammans minst 7:—. Moms. inräknad.

Rekommendera Sökaren
till era vänner!

På baksidan i nr 4 skrev jag om massmedias tendens till mobbing av vissa religiösa rörelser. Som exempel tog jag rubriksättning av en Aftonbladet-artikel om Hare Krishna, skriven av Anne-Marie Ehrenkrona. Exemplet var kanske inte det bästa med tanke på att Ehrenkronas serie presentationer av "de nya frälsarna" är gjord med omsorg och allvar.

Anne-Marie Ehrenkrona har förklarat för mig att rubrik och innehållshänvisning till Hare Krishna-artikeln inte har skrivits av henne

själv utan av redaktionen, bl. a. under intryck av debatten om Guds barn. Själv har hon utarbetat sina artiklar i den religiösa serien i intimt samarbete med de skilda samfund, upplyser hon, och inom dem har också uttryckts uppskattning av den korrekta behandling de fått.

Idén med Anne-Marie Ehrenkronas serie i Aftonbladet är att hjälpa dessa rörelser att bli kända för vad de verkligen är och står för.

SM

MEDITATION - Yoga - Motion

Sommarkurs 22 juli—1 aug
på Leksands folkhögskola

Olika meditationsformer
avspännings- och andningsövningar

Hälso- och livsfrågor, vardagspsykologi m. m.

Föreningen Siljansbygdens sommarfolk­högskola

Anmälan och förfrågningar
till kursledarna:

Nina Gahm, fil. kand.
Per Lagerberg, leg. läk.

Förrådsgatan 9, 171 32 Solna
Tel. 08/83 55 22

Ett fåtal mediala elever får delta i undervisningen i konst i ateljé på Skånegatan, Stockholm, *onsdagskvällar* 18.30—21.30 färg-, form- och perspektivlära.

Söndagar kl. 9.00—13.00 eller 14.00 målningar i Guds fria natur.

Kostnad: 10: — per timme. Individuell undervisning.

Upplysningar: tel. 08-40 22 01.

E. LIND

Box 265
123 02 Farsta

TONGIL-FAMILJEN inbjuder
till fredagskvällar kl. 19.30

Birger Jarlsgatan 95, II, Stockholm

13.6 Den pågående andliga revolutionen

20.6 Guds vuxna barn

27.6 Reinkarnation (bevis för och mot)

4.7 Världens framtid: himmelrike eller kaos

Vi skickar gärna vårt sommarprogram.

Läs och lyssna till
Sun Myung Moon's budskap

att förena oliktankande:

Nytt hopp för människan

(på svenska)

häfte inkl. porto kr 8:—

kassettband kr 20:—

Kristendomens nya framtid

(på svenska)

häfte inkl. porto kr 8:—

kassettband kr 20:—

Beställ gm Federation för En Värld

pg 85 85 26 — 7

Följ med till Filippinerna!

Vi är en grupp healingintresserade, som reser till Filippinerna 17 dagar, och vi beräknar bli ca 15 personer + reseledare. Kostnaden inkl. reguljärt flyg med DC-10 och helpension på bra hotell 5.050: —. Veg. kost kan ordnas utan extra kostnad. Avg. Arlanda. Anslutningsflyg Göteborg, Malmö, Köpenhamn, Jönköping, Luleå. Reservation för ev. prishöjning.

Skriv gärna, eller ring till
Fastighetsförvaltare Kaj Alwestränd
Bystämmogatan 9, 725 90 Västerås
tel.: 021/526 08 för vidare upplysning.

A. Information om elixiret, den 250-åriga "Haarlemer healing oil".

B. Information och demonstration av professor Lakhovskys

MWO-kroppsenenergialstrare m m

Positiva referenser finns.

C. Din personliga BIORYTM uträknas enl. medicinalrådet dr Wilhelm Fliess' metod, byggd på strikt vetenskapliga forskningsrön.

1. Biorytmogram eller pulsationsrytmen.

2. Högsta försäkringsskydd mot den egna mänskliga faktorn.

Ovärderligt för bla varje bilförare — enl statistiskt underlag.

D. Alltmer populära manastrålande

LAPIS LINGUA

den mexikanska,

tjugsigt turkoskimrande

"TUR-smyckestenen"

från Sierra Madres inre — positivt testad och lovordad av framstående psykometriker och pendelspecialister — kan erhållas genom undertecknad. Många positiva uttalanden om L.L. finns av lyckliga ägare.

HARALD SCHUBERT

S:t Eriksgatan 109, 113 31 Stockholm
Tel. 08 - 33 19 32

BOKRECENSIONER

Bevis för tankeöverföring?

Hubert Wilkins och Harold Sherman gjorde försök med långdistanstelepati 1937—1938 mellan New York och de arktiska områdena norr om Alaska och Kanada. Avståndet varierade mellan 300 och 500 mil. Som jämförelse kan nämnas att vid astronauten Edgar D. Mitchells försök med långdistanstelepati mellan Apollo 14 och Chicago var avståndet 25.000 mil.

Wilkins och Shermans rapport publicerades 1951 och har nu kommit ut i svensk språkdräkt: *Telepati i rymden. En studie i tankeöverföring*, Berghs förlag 1974, 206 sidor. Wilkins påpekar i sitt förord att man måste skilja mellan kännedom om ett förhållande och det vetenskapliga beviset för samma förhållande.

1913 var Wilkins en längre tid i Arktis. Han fann då vid studier av isen att man kan landa på havsisen med flyg. Vid hemkomsten rapporterade han detta och fick frågan: Har ni gjort sådana landningar? Då svaret var nej, konstaterade vetenskapsmännen: Alltså är uttalandet om landningsmöjligheterna på ishavet bara ett förmodande.

Det som Wilkins höll för ett faktum var inte vetenskapligt bevisat.

1926—1928 och 1937—1938 gjorde Wilkins och hans piloter upprepade landningar på de arktiska vidderna. Hans rapporter om detta togs som ett tecken på att det kanske var möjligt att landa på isen, men vetenskapsmännen frågade: Planlades landningarna på ett vetenskapligt sätt och kontrollerades de av vetenskapsmän? Då svaret var nej, konstaterade vetenskapsmännen: Ni påstår att ni landat på ishavet. Det är ett påstående från er sida.

Det Wilkins visat vara möjligt var inte vetenskapligt bevisat.

1951 landade två militärflygplan på officiellt uppdrag sex gånger på den arktiska isen. Därmed kunde vetenskapsmännen säga: Det är nu bevisat att man kan landa och starta på havsisen.

Detta med vetenskapliga bevis hade Wilkins i minnet när han förberedde sina telepatiförsök. De måste noggrant planeras och kontrolleras av vetenskapsmän.

Sherman menar i sitt förord att telepati inte är så svårt att lära sig. De två största stötestenarna är tvivlet och fantasin. Man måste tro att telepati är möjligt. Annars blockerar man sin telepatiska för-

måga. Särskilt förhindrar tvivlet den telepatiska mottagningen. Är dessutom sändaren tvivlande så att han inte kan koncentrera sig på rätt sätt, så omöjliggörs telepatin i praktiken.

Fantasin ställer till med spratt. De flesta mottagningsfel beror på att ens fantasi lägger till och utvecklar detaljer och fyller i luckor. Dessutom kanske ens intellekt helt enkelt vägrar ta emot vissa meddelanden därför att de tycks vara ologiska eller otroliga.

Med träning kan man komma över dessa svårigheter. Tvivlet bryts ner och när de positiva resultaten börjar komma så förvandlas "geten" till ett "får". Man lär sig småningom att bara hålla sig till det som sänds och koppla bort sina egna funderingar om det som sänds och mottages. Sherman beskriver en evidens känsla som uppträder som en behaglig känsla i solar plexus när han uppfattar ett meddelande och då vet han: Där är meddelandet.

Det syns vara vanligare hos gemene man med en evidens känsla i solar plexus (nervkoncentrationen, "den andra hjärnan" i mellangärdet) av negativ karaktär, t.ex. att man "känner på sig" att nu händer något oönskat med den eller den personen eller att strax får man vara med om något som man ogillar.

Sherman konstaterar att det främst var Wilkins känslor han uppfattade eller sådana meddelanden där Wilkins var starkt emotionellt involverad. Många av dessa känslor försökte Wilkins aldrig sända. De uppfattades av Sherman i alla fall.

Upptakten till telepatiförsöket var att Wilkins uppe i ishavet skulle leta efter ett ryskt flygplan som försvunnit. Han hade svårigheter med radiopejlapparaturen och Sherman föreslog då att de skulle söka hålla kontakt genom telepati. Wilkins var skeptisk mot detta men genom sin vän Arthur Conan Doyle (författaren till Sherlock Holmes äventyr) hade han fått lära sig en hel del om parapsykologi. Wilkins fann inget skäl att inte försöka.

De båda männen bestämde sig för att tre gånger i veckan halv 12 till 12 på natten söka åstadkomma telepatisk kontakt. Denna försöksverksamhet pågick i fem månader 1937—1938. Var och en gjorde anteckningar på sitt håll och kontroll av försöken kunde först ske veckan efter sändningarna, eftersom protokollen sändes när så gick med post. Kopior av protokollen överlämnades direkt efter att de

skrivits till vetenskapliga kontrollanter. Bland dessa befann sig dr Gardner Murphy, professor i psykologi vid Columbia University. Omedelbart efter det att Sherman mottagit något från Wilkins och gjort kopia av sina anteckningar, postade han dem. Poststämpelns datum fick utgöra bevis på att kopiorna redan nästa dag hade kommit Murphy tillhanda.

Genom att Wilkins långa perioder var fullständigt isolerad från den civiliserade världen kunde ingen påstå att de båda männen kommunicerat genom något fysiskt medium.

Jag skall endast ge ett exempel på ett överfört meddelande.

Den 7 december 1937 skrev Sherman: *Jag vet inte varför, men jag ser något som liknar en gnistrande brasa lysa upp det nattliga Aklavik (inom parentes kan nämnas att Sherman aldrig varit i arktiska trakter), har en absolut känsla av att det är brinnande hus — ni kan se det från den plats där ni befinner er. Jag tänkte först att elden var på isen i närheten av det tält som en man ur er besättning satt upp — det kan vara så — men intrycket av att det är ett vitt hus som brinner står kvar liksom intrycket att rätt många människor samlats framför det — människor springer eller går snabbt mot flammorna — bitande kyla — det blåser en hård vind — flammorna slår upp högt och kastar sitt sken över snön och isen.*

Så långt Shermans protokoll.

Detta är Wilkins rapport:

Det var en rå kall och blåsig kväll. Jag befann mig i radiostationen vid Point Barrow, då brandlarmet gick, exakt vid den tid då Sherman satt i sitt rum i New York och väntade på mitt tankebudskap... Det var ett eskimåhus som brann. Flammorna slog upp ur skorstenen, och medan vi såg på, fick elden fäste också i delar av taket som inte var täckt med snö. Män och kvinnor sprang dit, försedda med yxor och spadar.

De båda protokollen överensstämmer i alla detaljer utom en — namnet på platsen. Wilkins fann ut att bränder var mycket sällsynta i Point Barrow. Under de senaste sjutton åren hade bara en brand varit lika omfattande som denna. Wilkins fick aldrig tid att koncentrera sig på telepati under den överenskomna halvtimmen men han undrade för sig själv om Sherman ändå kunde få intryck av branden.

Att det inte är fråga om en gissning från Shermans sida är helt klart. Om här föreligger ett vetenskapligt bevis — för att återgå till den fråga jag inledde recensionen med — är dock svårare att uttala sig om. Wilkins glömde nämligen tillägga en sak i sin analys av vad ett vetenskapligt bevis är. Varje vetenskapsman bestämmer helt själv om han skall godta ett bevis som vetenskapligt eller inte. Detta godtagande följer subjektiva lagar. Därför kan somliga vetenskapsmän säga att Wilkins—Sherman bevisat existensen av telepati medan andra vetenskapsmän kommer att säga att telepati inte är bevisat.

"Telepati i rymden" är ett par timmars fascinerande läsning — och det kan ni gott unna er.

Rolf Ejvegård

Envar sin egen terapeut

Meditation, avslappning, självhypnos, yoga — det finns många vägar att söka inre lugn och självförverkligande, att få hjälp till självhjälp mot nervösa besvär. *Autogen träning* är en av de många metoderna. Den är sedan trettio år mycket känd och spridd i de tysktalande länderna, medan den inte tycks ha fått samma spridning på engelska.

Autogen träning, AT, utformad av den tyske psykiatern J H Schultz redan på 20-talet, har beskrivits som en "västerlandets yoga". Den har rötter både i hypnos och i österländska meditationsmetoder. Det är en form av självförsjunkande, eller, om man så vill, självhypnos, där man ger sig själv instruktioner. Metoden består av en serie systematiska övningar, som absolut ska genomföras i en viss ordningsföljd.

I en bestämd sitt- eller liggställning börjar man med en mental inställning på lugn och ro. Man föreställer sig sedan hur händer och fötter blir tunga och varma — tecken på avslappning av muskler och ökad blodcirkulation. Man "anropar" sedan inre organ i övningar som avser att harmonisera hjärtverksamhet, andning och matsmältning. Den sista övningen i grundserien avser att genom avslappning av hjässans muskler också nå en viss mental inställning. Att arbeta igenom dessa övningar riktigt och lära sig grundstadiet i AT tar någon eller några månader.

Tidigare har man endast kunnat lära sig AT i kurser, men i Sverige har det funnits mycket få kompetenta lärare. I Tyskland lärs AT vanligen ut av läkare. Två av dem har nu skrivit varsin bok om hur man i brist på lärare kan öva hemma på egen hand. Det poängteras dock att man om möjligt bör gå en kurs.

Gisela Eberlein har skrivit *Frisk med*

autogen träning (Berghs, 117 sidor, pris ca 29:— inkl. moms). Boken har också en påbyggnadsdel, *Mera om autogen träning* (Berghs, 101 sidor, pris ca 29:— inkl. moms), som behandlar de mer meditativa övningar som kan följa när man har lärt sig grundstadiet. I förordet skriver hon: "De följande övningsexemplen ger Dig en klar föreställning om påbyggkursens övningar, vilka Du emellertid skall ta itu med först efter att ha talat med en läkare." Det är lättare sagt än gjort i Sverige, där antalet läkare som behärskar AT torde kunna räknas på ena handens fingrar.

Hannes Lindemann har skrivit *Autogen träning — bekämpa stress genom koncentrerad avslappning* (Bonniers, 149 sidor, pris ca 45:— inkl. moms). Den är större till formatet än Eberleins bok, och jag tycker den är mer lättläst. Lindemann går mer systematiskt igenom de olika tillstånd som kan behandlas med AT, och hans bok är mer kliniskt inriktad. Lindemann har också själv påtaglig erfarenhet av AT:s välsignelser. För några år sedan seglade han ensam över Atlanten i en hopfällbar kanot, ett äventyr som tog 72 dagar: "Den schultzska träningsmetoden kan tillämpas var som helst, också i en liten ynklig båt. Varje idrottsman som vill nå topprestationer måste ju träna och jag övade mig också flera gånger om dagen i mitt 'nötskal'. Det var ett måste. Tänk er själv: 72 dagar i sittande ställning, dag och natt. Det måste man få sitta av. Alltså trollade jag regelbundet fram värmekänsla i sittyorna — särskilt ofta vid stormigt väder. Det är den lättaste AT-övningen."

När man väl har lärt sig de grundläggande övningarna kan man med hjälp av "föresatsformler", dvs formler för själv-suggestion, bearbeta de mest skilda problem. "Särskilt första gången jag kantrade blev jag illa berörd, men då dök föresatsen 'jag klarar mig' plötsligt upp ur mörkret, ledde mig, gjorde mig upplivad, nästan upprymd.

Jag tillägnade mig ytterligare två föresatsformer, varom står att läsa i min bok *Allein über den Ozean*. Med deras hjälp hade jag skapat en sådan sensibilitet hos mig själv att jag blev klarvaken så fort jag fick de hallucinationer jag visste att jag kunde vänta.

Dessa föresatser höll mig uppe psykiskt i stunder av stor fara, särskilt då jag på femtiosjunde dagen kantrade och måste klamra mig fast vid den hala båten genom en hel stormnatt tills jag i gryningen kunde få den på rätt köl igen."

Men det är inte bara ensamsegaren över Atlanten som kan ha nytta av AT. Lindemann och Eberlein är eniga om att alla människor borde lära sig metoden. Men de betonar också att AT inte är någon mirakelметод som löser alla pro-

blem på kort tid. Vad som absolut krävs är övning, regelbunden övning i en riktig mental inställning. Då kommer resultaten så småningom och blir mer bestående. Eberlein använder ofta AT i kombination med samtalsterapi av psykoanalytisk art.

Jag tycker Lindemanns bok ger en mer lättillgänglig introduktion till AT än Eberleins. Lindemann skriver däremot mycket kortfattat om fortsättningsövningarna, och där är Eberleins andra bok ett bra komplement.

I samma serie som Lindemanns bok har Bonniers gett ut en själv-hjälpsbok av helt annat slag, *Övervinn din ångest* av Gerd Hennenhofer och Klaus Heil, (127 sidor, stort format, pris ca 45:— inkl. moms). Det är en systematisk handledning i hur man själv kan bedöma och behandla ångesttillstånd av olika slag, särskilt fobier — dvs obefogad rädsla för vissa särskilda föremål, djur, personer eller situationer. Först redogörs för vissa inlärningspsykologers och beteendeforskares åsikter om hur ångest och rädsla uppkommer. Författarna omfattar åsikten att man "lärt" sig ångest genom felbetingning. Men sådan kan enligt beteendeterapeuternas erfarenheter rättas till, och det är inte nödvändigt att göra psykoanalytiska djupdykningar för att finna barndomsupplevelser som "orsak" till ångesten. Sedan följer några tester genom vilka man kan närmare bedöma sin ångest, och sista delen av boken upptas av en rad träningsprogram mot olika former av ångest, där bl. a. en välkänd avslappningsteknik presenteras. Författarna är dock noga med att poängtera att den som har svårare besvär — vilket utvärderingen av testerna ger besked om, om man nu inte visste det förut — inte bör försöka behandla sig själv med hjälp av boken utan i första hand söka hjälp av en terapeut.

Kan sådana här psykoterapeutiska självhjälpböcker inte vara farliga? Bör inte i stället människor med psykiska besvär söka sakkunniga terapeuter? Men det är lättare sagt än gjort — det finns i Sverige inte något överflöd på terapeuter som verkligen är kunniga i psykologiska behandlingsmetoder. Det finns inte många som behärskar AT eller beteendeterapeutiska tekniker. *Övervinn din ångest* är mycket klart uppställt, med belysande illustrationer och exempel. Jag tror inte den kan göra någon skada för den som verkligen läser boken ordentligt och inte hoppar över varningarna och förbehållen. Tvärtom bör en bok av detta slag kunna vara till stor nytta både för dem som själva vill söka komma till rätta med lindrigare nervösa problem och som kompletment till behandling hos en terapeut som är införstådd med denna syn på ångest och oro.

Nils-Olof Jacobson

SÖKARENS BOKKLUBB

Prenumeranter på Sökaren är automatiskt medlemmar i vår nystartade bokklubb och har förmånen att köpa speciallitteratur till rabatterade priser.

Ordinarie ca-pris
inkl. moms: 54:—

Ert medlemspris
inkl. moms: 41:—

Påverkas våra liv av himlakropparna?

Har själen makt över tingen?

Finns det människor med ett sjätte sinne?

— Ja, troligen, svarar Lyall Watson, som med den här boken — på basis av ett brett vetenskapligt material — vill överbrygga den klyfta som finns mellan etablerad vetenskap och det "ockulta", det

I klubben tidigare utgivna titlar kan även beställas:

MEDIUM 32:— inb.

(ord. pris 43:—)

PSI PSYKISKA UPPTÄCKTER BAKOM JÄRNRIDÅN

35:— inb.

(ord. pris 47:—)

Som bok nummer tre erbjuder vi Lyall Watsons **EN STÖRRE VERKLIGHET**, Mellan vetande och övertro från Norstedts Förlag. Den är på 310 sidor och inbunden.

vi kallar övertro. *En större verklighet* är en utmaning mot båda. Den handlar om det vetenskapernas gränsländ, där trädarna löper ut i det okända och vetenskapsmännen skyggar.

Men vetandets gränser utvidgas ständigt, människans verklighet blir allt större. Det otroliga blir troligt. Lyall Watsons bok öppnar oerhörda perspektiv samtidigt som den kategoriskt avvisar den blinda

vidskepseln och det uppenbart bedrägliga.

"Vetenskapen håller sig inte längre med några absoluta sanningar. Till och med fysiken, vars lagar en gång var utan appell, har måst underkasta sig osäkerhetsprincipens ovärdigheter. I detta klimat av tvivel och vantro har vi börjat tvivla på också de allra mest grundläggande lärosatserna, och den gamla distinktionen mellan det naturliga och det övernaturliga har blivit meningslös."

Fyll i kupongen här nedan och sänd in den, eller ring 08/84 04 15 och beställ.

Till Sökarens Bokklubb
c/o Lindqvist Förlag AB
Box 17037, 104 62 STOCKHOLM

Härmed beställs ex av En större verklighet à 41:— inkl. moms. Boken kommer portofritt till mig om några dagar.

Namn:

Bostad:

Postnr: Postadr:
VAR GOD TEXTA!

En skiva

Harald Wollstad, rektor vid Ljungskile Folkhögskola, dog i lungcancer den 22 september 1967. Han blev 46 år. I sin dagbok, utgiven på Gummesons förlag under titeln *Sjukjournal*, skriver han den 15—16 december 1966 om hur han fick sin dom:

"Jag kallades ner till avdelningsläkaren.

— Det var som vi fruktat. En tumör.

— En cancertumör?

— Ja, en sorts. Den ligger så illa till att den inte kan opereras.

— Kan den hejdas?

— Vi kan inget lova.

— Hur länge kan jag leva? Ett år?

— Det skulle jag tro.

— Blir det mycket plågsamt? Förändras personligheten?

— Nej, det brukar den inte.

— Jag skulle så gärna vilja behålla något av värdighet.

— Det är väl mest en fråga om prestige, somliga är heroiska inför smärtan och döden, andra inte. Det kan inte räknas till förtjänst eller last."

Till 50-årsminnet av Harald Wollstads födelse har Proprius gett ut en dubbel-LP med titeln *Hur skall jag inte glädjas* (Prop 7721—22). Det är kör- och instrumentalmusik inspelad i Ljungs kyrka, Ljungskile. De flesta av de många medverkande är elever och lärare vid skolans

musiklinje. Tre generationer lärare vid skolan, bl. a. Waldemar Svensson och Gunnar Edman, läser utdrag ur Harald Wollstads dagbok. Musikurvalet, från Pachelbel och Mozart till Evert Taube och andra moderna tonsättare har gjorts av Gunnar Eriksson, som också leder kör och musiker. Som vanligt när det gäller Proprius är inspelningen såväl tekniskt som musikaliskt av hög klass.

Harald Wollstad fick tre kvarts år på sig att förbereda sin död. Han skriver i dagboken:

"28 november 1966. Att uppleva andlighet när huvudet värker, när bröstet blir trångt, när hostan spränger tankarna och slemmet fyller munnen, är det möjligt att komma dit? Kan andens vingar bli så starka att de kan lyfta en sådan materia? 29 november 1966. Att bedja Gud om att just jag ska bli frisk. Det verkar förmätet. Hur många svälter ihjäl i Indien i dag? Hur många bränns ihjäl av napalmbomber i Vietnam? Också i detta hus ligger flera, som snart ska dö. Men får man inte bedja om sinnets balans och rakare hållning? Bönen kan bli en sorts hållningsgymnastik."

Strävandet efter "sinnets balans och en rakare hållning" präglar också de texter som läses på skivan. De ger ett starkt intryck av att han nådde fram till en försoning inför tanken på döden, att han kun-

de se fram mot den utan sentimentalitet.

Men ändå — "att bedja Gud om att just jag ska bli frisk. Det verkar förmätet..." Agnes Sanford (sid 22 i detta nummer av Sökaren) skulle ha protesterat: vad ska man annars be om? Inte är Guds kraft begränsad? Den finns ju i övermått för alla som vill ta den till sig. Inte kan det vara förmätet att söka göra något åt sitt eget lidande, att söka hälsan på *alla* vägar, bara därför att andra också lider? Jag kan inte låta bli att tänka på ett alternativ: vad kunde ha hänt om Harald Wollstad inte hade tagit ordet "cancer" som den definitiva dödsdomen, om han hade känt till och verkligen praktiserat Agnes Sanfords böneexperiment? Kanske det hade blivit en annorlunda dagbok. — Den amerikanske radiologen Carl Simonton (se Sökaren 7/74 och Hälsa 2/75) arbetar med en form av meditation som tillägg till den vanliga cancerbehandlingen. Utifrån helt andra utgångspunkter än Agnes Sanford beskriver han en metod som är ganska lik hennes, med tydligen mycket positiva preliminära resultat.

Dagboksavsnitten på skivan antyder att Harald Wollstad var förankrad i en kristen tro, och att han såg fram mot en fortsättning efter döden. "Det är något med döden som inte är övertygande — som när våren kommer för tidigt..."

Nils-Olof Jacobson

SM: ANNONSERINGEN I SÖKAREN

I denna tidskrift tillåts nästan fri annonsering. Under mer än tio års utgivning har endast ett par annonser vägrats. Sökaren har en öppen attityd till olika slags företeelser inom livsåskådningsområdet, och då är det naturligt att denna öppenhet även gäller annonsinförandena.

En av våra läsare skriver emellertid att "en viss öppenhet är nödvändig, men även vissa avgränsningar. Annonserna skall vara informativa utan att utlova saker som det ej finns täckning för". Jo, det senare är självklart, men problemet är hur redaktören skall kunna avgöra vad som det saknas täckning för. Han kan naturligtvis tycka och tro vid sitt skrivbord, och han kan även säga sig att en viss annons inte ser trevlig ut eller stöter bort en del gott folk som menar att den "drar ned tidskriftens nivå". Men det är ingen trevlig situation att sitta som en domare och avgöra vad som är tillräckligt seriöst: tummen upp för

A, men tummen ned för B.

Vår korrespondent skriver att "man bör således eftersträva adekvat dokumentation och hög trovärdighet". Hm... Vad som föresvävar vår kritiske vän är tydligen något ansökningsförfarande. Annonserna skall vördsamt anhölla om att mot betalning få sina rader publicerade genom att lägga fram ett material som styrker att hans verksamhet är seriös. Jag har aldrig hört talat om något sådant förut.

Visst tror jag att det kan förekomma charlataner och bluffmakare bland Sökarens annonsörer. Och om tillräckliga skäl finns att vägra annons, så gör jag det.

Det händer att folk tror att Sökaren inför annonserna av ekonomiska skäl. Men det är inte så. Jag är medveten om att tidskriften kan förlora läsare och medarbetare på grund av en del av annonserna.

För några år sedan sa en f.d. redaktör för en stor kristen tidning till

mig att Sökaren borde "ta ansvar för de annonser den inför". Det hade han själv gjort — och berömde sig av att bl. a. ha utestängt MRA. Men för ett sådant ansvarstagande bör ju krävas god kännedom om annonsören. Det är orimligt att en tidskriftsredaktör skall fordra "dokumentation" av en annonsör och ägna tid åt att granska hans verksamhet.

Att refusera annonser vore otrevligt, och det skulle vara svårt för mig att finna hållbar motivering för det. På sista sidan finns en stående text: "För de varor och tjänster som utbjuds i annonser i denna tidskrift svarar endast annonsörerna själva." Jag tycker den upplysningen räcker.

Men läsarna är välkomna med synpunkter (från vilka vi i så fall vill få citera i tidskriften) ifall de anser att annonseringen i Sökaren är en viktig fråga.

SÖKAREN

Nr 6 1975 Årgång 12

Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3

Postgiro: 70 60 47 — 8

Bankgiro: 372-8128

Telefon: 08/69 60 27

Red o ansv utg: Sven Magnusson

I redaktionen: Nils-Olof Jacobson

Sökaren är en oberoende tidskrift för livsåskådningsfrågor, där skilda meningar kan föras fram.

För varor och tjänster som utbjuds i annonser i denna tidskrift svarar endast annonsörerna själva.

PRENUMERATIONSPRISER

Helår (10 nr) 40: —

Halvår 22: —

I Norge och Danmark kan prenumeration ske med svensk postgiroanvisning.

I Finland kan inbetalning göras till Akademiska Bokhandeln, Postbox 128, 00 101 Helsingfors 10, postgiro 53 33 — 2. Helår kostar då 30 mk, halvår 16 mk.

Annonspriser (moms tillkommer):

Helsida 500: —, halvsida 300: —, småannonser 10: — per cm, men minst 30: —.

INNEHÅLL:

Dagny Arbman:

Svalorna i Indien 1

Ola Gustavsson:

Min kontakt med scientologin 4

Birgit Lange:

Jag vill försvara TM 8

En myndighet ställer frågor 10

Auroville 14

Sven Rosén:

Titanens undergång 16

Olle Wedholm:

Medmänskliga rättigheter 20

Bertil Nilsson:

Bokhandeln Näckrosen 21

Nils-Olof Jacobson:

Ett arbete om tankarnas verkan på kroppen 22

Copyright resp förf.